

Szalézi értesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

123. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
2025. ÁPRILIS-JÚNIUS

Fabio Attard atya Don Bosco 11. utóda

Don Bosco Szalézi Társasága 29. Egyetemes Káptalanja megválasztotta az új rendfőnököt, Fabio Attard atyát! Ő Don Bosco tizenegyedik utóda, aki arra hivatott, hogy a 2025–2031-ig terjedő hat-éves időszakban vezesse a 13 750 megszentelt életet élő szalézi szerzetesből álló kongregációt, amely 136 országban van jelen mind az öt kontinensen és 92 tartományba szerveződik.

Miért éppen ő?

Attard atya sokoldalú, sokféle tehetséggel megáldott személyiség, megválasztását számos és sokféle képessége befolyásolta, a teológiai kutatástól a szervezési képességekig, a látnoki vezetés-től a missziós lelkületig, valamint az a hajlandósága, hogy szolgáljon, ahová csak hívják.

A Pápai Szalézi Egyetemen (UPS) szerzett teológiai diplomát, majd a tekintélyes római Accademia Alfonsianán erkölcszológiai licenciátust. Miután 1987-ben pappá szentelték, elkötelezetten belevetette magát a lelkipásztori munkába és a tudományos kutatásba. Első lelkipásztori megbízatása során részese volt Tunéziában egy új szalézi közösség megalapításának, majd visszatért Máltára, ahol iskolaigazgatóként tevékenykedett. Ezek után Dublinba ment, ahol megírta erkölcszológiai doktorátusát. Ezt követően a Pápai Szalézi Egyetem Teológiai Karán erkölcszológiát tanított és hozzájárult a jövő teológusainak tudományos képzéséhez.

A 26. Egyetemes Káptalanon 2008-ban megválasztották a rend ifjúságpasztorációs főtanácsosának. Ezt a feladatot tizenkét éven át látta el az Egyetemes Tanács tagjaként, majd miután megbízatása lejárt, az elmúlt öt évben alázatosan és egyszerűen folytatta munkáját, teljesítve a rábízott feladatokat: először az európai szaléziak és laikusok képzésének koordinátoraként, később pedig a rendfőnök által megbízott rendkívüli vizitátorként.

A 66 éves, 45 év szalézi életpályával rendelkező Fabio Attard atya az első máltai szalézi, aki ezt a tisztséget betölti, és – ami még egyedülállóbb – az első olyan rendfőnök, aki nem volt tagja az Egyetemes Káptalannak.

Híd a teológia és a lelkigondozás között

Adminisztratív feladatai mellett Attard atya mindig is hídépítőként tűnt ki a teológia és a pasztoráció között. Foglalkozott a lelkipásztori munkában részt vevő laikusok képzésével, a Pápai Szalézi Egyetem vendégprofesszoraként pedig hozzájárult a szalézi nevelők és munkatársaik szellemi és lelki fejlődéséhez.

Emellett 2018-ban Ferenc pápa kinevezte őt a Világiak, a Család és az Élet Dikasztériumának tanácsadójává. Részt vett a fiatalokkal foglalkozó szinóduson (2018), ahol elkötelezetten kiállt azért, hogy megszólaltassák a fiatalok hangját és elősegítsék az Egyház életébe való nagyobb mértékű integrációjukat.

Fabio atya válasza

Az első szavazási forduló után, amelyben azonnal meg is választották, felhívták telefonon. Az újonnan megválasztott rendfőnök az elnöklő Stefano Martoglio atya által feltett kérdésre, hogy elfogadja-e ezt az új megbízatást, nyugodt, mégis érzelmes hangon így válaszolt: „Ha a rendtársaim belém helyezték a bizalmukat, Isten kegyelmével megteszek minden tőlem telhetőt.”

Jókívánságok a szalézi világból

Míg Attard atya sietve összecsomagolt, hogy Rómából még aznap délután Torinóba utazzon, ahol a beiktatási ünnepség várta, a megválasztása utáni egyöntetű lelkesedés elárasztotta a telefonvonalakat, közösségi oldalakat, hálózatokat, és megnyilvánult a digitális kommunikáció minden téren.

Megújult erővel a jövő felé

Fabio Attard atya megválasztása történelmi pillanatot jelent a Szalézi Kongregáció és a Szalézi Család számára világszerte. Ő az, aki teljes mértékben megtestesíti Don Bosco karizmáját, és mostantól a világ 136 országában vezeti a fiataloknak, különösen a legszegényebbeknek és legkiszolgáltatottabbaknak szentelt szalézi küldetést.

A széleskörű teológiai, lelkipásztori és tudományos tapasztalattal rendelkező újonnan megválasztott rendfőnök arra hivatott, hogy a szalézi rendet egy megújult jövő felé vezesse, és Don Bosco álmát elvigye a mai világ szívébe. ●

Tartományfőnöki levél

A nyár, ahol az „én” mi-vé válik

Kedves Szalézi Család, Munkatársak, Animátorok, Fiatalok!

A nyár ajándék – Isten ajándéka –, amely lehetőséget ad arra, hogy ne csak kipihenjük magunkat, hanem feltöltsük szívünket örömmel, barátsággal, nevetéssel. Számunkra ez az időszak mindig több, mint pihenés: a találkozások, a közösségek születésének ideje. Minden nyárban ott rejlik az együttlét, a közös játék, a szolgáló szeretet lehetősége. A vakációban megvalósulhat Don Bosco álma is, pontosabban: az ő álma a mi álmainkka is válhat. De milyenek ezek az álmok? A valóban nagyok sosem magányosak. Nem olyanok, amelyeket egyedül építünk, önmagunk köré. A nagy álmok gyümölcsöt teremnek: békét, örömet, barátságot, testvériséget. Olyan álmok ezek, amelyek nem az én, hanem a mi nevében születnek.

Egyszer egy pap megkérdezte: „Mi az »én« ellentéte?” A legtöbben azt válaszolnánk: a „te”. De a helyes válasz: a „mi”. Ha valakit az ellentétnek látok, abból csak konfliktus születik. De ha a közösség, a „mi” felé fordulok, abból barátság, béke és öröm fakad.

Ezért bátorítalak benneteket: merjete együtt álmodni! Merjete örülni a nyárnak, legyen bátorságotok megosztani magatokat másokkal: az időtöket, a mosolyotokat, a figyelmeteket, a tehetségeket. A nyár nem arra való, hogy bezárkózzunk, hanem arra, hogy megnyíljunk Isten és egymás felé.

Egy szép történet segíthet megérteni mindezt.

Egy kisgyerek azt kérdezte édesanyjától: „Hogyan lehet megtartani egy barátot?” Az édesanya válaszként egy-egy marék homokot vett mindkét kezébe. Az egyik kezét összeszorította, a másikat nyitva hagyta. A zárt kezéből kifutott, míg a nyitott kezében megmaradt a homok. A szeretet, a barátság, a közösség csak nyitott kézben, nyitott szívvel őrizhető meg.

Ez a nyár legyen a nyitottság, a közös öröm, a szolgáló szeretet, és mindenekelőtt a „mi” nyarunk! Álmodjuk meg együtt, hogy minden percét együtt éljük és valósítsuk meg! Így válik minden oratórium, tábor, kirándulás közösséggé, Isten mosolyának helyévé.

Örömteli, közösségeket építő nyarat kívánok mindannyiőtoknak! ●

P. Vitális Gábor SDB
tartományfőnök

Meghívó örökfogadalomra

„Íme, újjáteremtek mindent!”

(Jel 21,5)

Örökfogadalom

a Don Bosco Szaléziak Társaságában

Tóth Domonkos SDB

2025. augusztus 23. 11.00

Óbudai Segítő Szűz Mária Lelkészség
1032 Budapest, Bécsi út 175.

Mindenkit szeretettel várunk!

A Szalézi Értesítő következő száma szeptemberben jelenik meg.

Visszatekintés a 29. Egyetemes Káptalanra

Torinóban, Don Bosco Valdoccójában 2025. február 16-án megnyitott és április 12-én, a nagyhét előestéjén lezárt Egyetemes Káptalan sorban a 29. volt a Don Bosco Szaléziak számára, a világ minden táján elterjedt szalézi közösségek képviselőinek gyülekezete. Vezérgondolata: „Szenvedély Jézus Krisztusért, elköteleződés a fiatalok iránt.” A Magyar Szalézi Tartományt ezen a jeles eseményen, amelyen megválasztották Don Bosco tizennegyedik utódát és körvonalazták, hogy a következő hat évben milyen irányt fog követni a rend, Vitális Gábor tartományfőnök atya és Kovács Sándor atya, hivatáspasztorációs felelős, mint a rendtársak küldöttje vett részt.

A Szalézi Társaság Egyetemes Káptalanja a világ minden táján elterjedt szalézi közösségek képviselőinek gyülekezete, a szalézi Alapszabályok szerint „a Társaság egységének fő jele a maga sokféleségében. Testvéri találkozók, amelyben a szaléziak közös vizsgálódást végeznek, hogy hűségesek maradjanak az Evangéliumhoz, meg az Alapító karizmájához, és legyen érzékük az idők és a helyszínek szükségletei iránt. Az Egyetemes Káptalan által az egész Társaság – az Úr Lelke vezetésével – igyekszik megismerni a történelem egy-egy meghatározott időszakában mi az Isten akarat, az Egyház jobb szolgálata érdekében.” (ASZ 146. cikkely) A káptalan egy intenzív lelkiprágyakorlattal kezdődött, amelyet Pascual Chávez korábbi rendfőnök, Don Bosco kilencedik utód tartott. Az volt a célja, hogy megteremtse azt a lelki légkört,

amelyben megélhetik a „szalézi pünkösddöt”, ugyanakkor viszonyítási pontokat is kaptak, melyek segítettek megvilágítani a valóságot, a Kongregáció állapotát, a felmerülő kihívásokat és a meghozandó prioritásokat. Egy igazi lelki utazás volt ez, amely megerősítette a káptalan mintegy 270 résztvevőjében a hivatás iránti elköteleződést és a közösség erejét. Többek között arra bátorította őket, hogy ne csak kilépjenek a megszokott keretből, hanem aktívan építsék a közösségi életüket az által, hogy merjenek új álmokat szőni, amelyek képesek lesznek majd valódi változást hozni.

A lelkiprágyakorlatot követően megkezdődött az aktív munka a káptalan rendes időbeosztása szerint, vagyis hétköznap 6.45-től 21 óráig. Ez a hét teljes egészében a Kongregáció állapotának bemutatására összpontosított, amit a rendfőnök, a vikárius, az egyes tanácsosok és a regionális tanácsosok beszámolója ismertettek. A személyes és bizottsági tanulmányozás feladata volt ezután, hogy ezek segítségével azonosítsák a jövő kihívásait és prioritásait. A levont következtetések és döntések gyakorlatilag a rendfőnök következő hatéves kormányzati programjának alapját képezik majd.

A káptalan legintenzívebb hete volt a negyedik hét volt. Ezen a héten is különös figyelmet kapott a szolidaritás a nehéz helyzetben lévő közösségekkel, országokkal, nemzetekkel. Intenzív bizottsági munka folyt és előkészítették az első szavazásokat. Több fontos témakör feldolgozására került sor, amelyeket a bizottságokban vitattak meg, majd a plenáris ülésen bemutatták a javaslatokat. A káptalan során kiemelt hangsúlyt kapott rend jövőjét érintő strukturális kérdések megvitatása, különös tekintettel a kormányzati szervek működésére és az Afrikai Régió átalakítására. Emellett az egyik legnagyobb horderejű döntés a

szalézi testvérek közösségvezetőként, azaz igazgatóként történő kinevezésének kísérleti időszakra történő jóváhagyása volt. A következő időszakban a rendfőnök és tanácsa dolgozik majd az elfogadott határozatok végrehajtásán, illetve az Alapszabályok esetleges módosításához szükséges egyházi jóváhagyások megszerzésén.

Az egyetemes káptalan utolsó szakaszában kezdődött a rend tisztviselőinek megválasztása. Már az első pillanatokban érezhető volt, hogy nem csupán egy új vezetőt keresnek az rend élére, hanem az Úr akaratát szeretnék felismerni saját és közösségük életében. Az eltelt öt hét alatt kirajzolódott egy kép arról, hogy hol tart jelenleg a rend, mik a kihívások és milyen válaszok szükségesek. A bizottságban beszéltek arról, hogy milyen személyiséggel kellene rendelkeznie annak a rendfőnöknek, akinek most bizalmat fognak szavazni. És kirajzolódott egy kép, még név nélkül.

.....

Vitális Gábor tartományfőnök atya az új rendfőnökről

Már több mint húsz éve ismerem a rendfőnökünket, Fabio Attard atyát, hiszen sok helyen futottunk össze, rengetegszer voltunk együtt konferenciákon, személyesen találkoztunk. Én is voltam ifjúságpasztorációs felelős még a 2010-es évek környékén, akkor ő volt a renden belül az ifjúságpasztorációs felelős, ezért rengeteg fórumon együtt voltunk. Nekem ő egy olyan karakter, akire már akkor rá tudtam mondani, hogy teljesen egyértelmű, hogy ő lesz a rendfőnök, amikor először fölmerült a neve. És azt is hozzáteszem, hogy az első konkrét szavazáson rögtön megszavaztuk kétharmaddal! Rögtön az elsőn! Mert annyira úgy érezte a rend, hogy amikor már láttuk a neveket, hogy kik jöttek egyáltalán szóba, rögtön összeállt mindenkinek a kép, hogy itt van egy olyan név, aki biztos befutó.

A hét csúcspontja az a szent és megható pillanat volt, amikor az egész közösség egy szívvel, lélekkel az első szavazáson megválasztotta az új rendfőnökké Fabio Attard atyát. Ez az esemény nem véletlenül esett éppen Gyümölcstől Boldogasszony ünnepére. Mária „Íme, itt vagyok!” válaszára visszhangként, hasonló odaadással Don Fabio is elfogadta ezt a küldetést, és ezzel mindenki számára példát mutatott. Érezhető volt, hogy személyében Don Bosco karizmája nem pusztán a múlt öröksége, hanem élő, ma is működő valóság, amely képes válaszolni korunk fiataljainak kihívásaira, mélységében ismeri a közösség realitását, elkötelezett pasztorális téren és ebben van is tapasztalata. Egy olyan személy, aki például a formációt belülről és kívülről is ismeri. Minden szava az evangéliumi élet szépségét és örömét mutatja rendtársai és az egész Szalézi Család számára.

Az új rendfőnök három fontos gondolatban fogalmazta meg első jóéjszakájában, hogy mit jelent számára ez a küldetés: háláját fejezte ki a bizalomért; kiemelte az új korszak felelősségét, amelyhez hűséggel és bátorsággal kell odafordulniuk; és hangsúlyozta, hogy az egész közösség közös munkája, imája és elköteleződése nélkül nem lehet a rend jövőjét építeni.

A káptalan a záródokumentum jóváhagyásával zárult, amely 2025-től 2031-ig vezeti majd a Szalézi Társaságot.

Fabio Attard rendfőnök atya záróbeszédében hangsúlyozta, hogy ennek a dokumentumnak az értéke attól függ, hogy a szaléziak képesek-e fenntartani a meghallgatás, a nyitottság és a Szentlélek kíséretének szellemét. Kiemelte a személyes megtérés fontosságát, hangsúlyozva, hogy minden lelkipásztori megújulásnak mélyreható és hiteles változással kell kezdődnie minden szalézi szerzetes szívében. Rámutatott arra is, hogy nem elég szeretni Don Boscót: szükséges mélyen megismerni őt. Egy olyan világban, amelyet konfliktusok, háborúk és ideológiák jellemeznek, amelyek megfosztják a fiatalokat méltóságuktól, a szaléziaknak a remény szentségének kell lenniük, teret kínálva a fiataloknak a növekedéshez, a befogadáshoz és a jövőhöz. Arra szólította fel a szaléziakat, hogy növekedjenek a hűségben és a próféciaiban, hangsúlyozva, hogy ezek az erények képezik a szalézi küldetés alapját. A káptalan során tanúsított bátorságnak kell alapul szolgálnia ahhoz, hogy félelem nélkül megbirkózzanak a jövő kihívásaival.

Ami a jövő kihívásait illeti, Fabio atya emlékeztetett arra, hogy bár a mesterséges intelligencia hasznos eszköz lehet, de soha nem helyettesítheti a szalézi karizmat meghatározó emberi és lelkipásztori érintést. A jövő másik fókuszpontjaként az integrált ökológiával való törődést jelölte meg, amely gondolkodásmódváltást és oktatási elkötelezettséget igényel a tereméssel való egészséges kapcsolat előmozdítása érdekében.

Fabio atya megismételte, hogy a Valdoccói Oratórium modelljének meg kell maradnia minden szalézi tevékenység megkülönböztetésének és megújításának állandó kritériumaként.

A 29. Egyetemes Káptalan erős lelki és lelkipásztori örökséget hagyott maga után, világos jövőképet kínálva a következő hat évre. Ahogy Fabio atya hangsúlyozta: „Amikor igazán szenvedélyesen szeretjük Krisztust, és elköteleztünk vagyunk a fiatalok iránt, felfedezzük, hogy együtt járni gyönyörű, még ha kihívást is jelent.” Ezzel a perspektívával a Szalézi Család készen áll arra, hogy folytassa útját, reményt, fényt és szeretetet hozva a fiataloknak szerte a világon. ●

Amikor az Úr kopogtat

Egy rendtársam azt mondta nekem: „Atya, nekünk csak a közelségedre van szükségünk, hogy meghallgass minket és imádkozz értünk. Ez vigaszt, bátorítást, erőt és reményt ad, hogy továbbra is szolgálhassuk a fiatalokat, a szegényeket, a sebzetteket és azokat, akiket megfélemlítettek és rettegnek!”

Március 25-én ünnepli az Egyház Gábrriel arkangyal Máriának szóló angyali üdvözlétének ünnepét. Ez a keresztény hit egyik legjelentősebb ünnepe. Ezen az ünnepen arra emlékezünk, hogy Isten részévé lett annak az emberi történelemnek, amelyet ő maga teremtett. Ezen a napon a Szent Eucharishtiában elmondjuk a Hiszekegyet, és amikor megvalljuk, hogy Isten Fia emberré lett, mi, hívők, letérdelünk, hogy ezzel jelezzük csodálatunkat Isten e bámulatos kezdeményezése előtt, amely előtt csak térdelni tudunk.

Az angyali üdvözlét Máriában félelmet kelt: „Ne félj, Mária!” – mondja neki az angyal. Miután Mária feltette kérdéseit, és megbizonyosodott arról, hogy mi Isten terve vele, egy egyszerű mondattal válaszol, amely ma is emlékeztetőül és meghívásként szolgál számunkra. Mária, aki áldott az asszonyok között, egyszerűen azt mondja: „Legyen nekem a te igéd szerint.”

Március 25-én az Úr kopogtatott a szívem ajtaján azzal a hívással, amelyet a 29. Egyetemes Káptalanon lévő testvéreim intéztek hozzám. Arra kértek, álljak készen arra, hogy elvállaljam a Don Bosco Szaléziak, a Szalézi Szent Ferenc Kongregáció rendfőnöki tisztségét. Bevallom, hogy ott és akkor hirtelen rámszakadt ennek a hívásnak a súlya – olyan pillanatokat okozva, amelyek összezavarhatják az embert –, mert amit az Úr kért tőlem, nem volt éppen könnyű feladat. De a lényeg az, hogy amikor jön a hívás, mi, hívők lépünk be abba a szent térbe, ahol erősen érezzük, hogy Ő az, aki kezdeményez. Az egyetlen előttünk álló út az, hogy egyszerűen Isten kezébe adjuk magunkat, mindenféle ha és de nélkül. Mindez természetesen nem könnyű.

„Majd meglátod, hogyan munkálkodik az Úr.”

Ezekben az első hetekben még mindig azt kérdezem magamtól – mint Mária – mi értelme van ennek? Aztán apránként megnyugszom és eszembe jut, amit az egyik tartományfőnököm mondott egyszer: „Amikor az Úr hív, Ő az, aki kezdeményez, tőle függ, hogy mi történik. Te csak állj készen és légy elérhető. Majd meglátod, hogyan munkálkodik az Úr.” És bár a feladat az enyém, de az egész kongregációt és az egész Szalézi Családot érinti, azonnal kedves szalézi testvéreimhez fordultam. Az első pillanattól kezdve kértem őket, hogy kísérjenek el imájukkal, közelségükkel, támogatásukkal.

Be kell vallanom, hogy már ezekben az első hetekben úgy érzem, hogy ennek a küldetésnek Mária példáját kell követnie. Ő az angyali üdvözlét után elindult, hogy segítsen unokatestvérének, Erzsébetnek. Így hát én is elindultam, hogy szolgáljam testvéreimet, meghallgassam őket, és biztosítsam őket az egész kongregáció támogatásáról, különösen azokat, akik háborús konfliktus közepette vagy

mélyszegénységben élnek.

Nagyon megérintett az egyik tartományfőnök megjegyzése, aki rendkívül nehéz helyzetet él át rendtársaival. Egy nagyon testvéri hangulatú beszélgetés után azt mondta nekem: „Atya, nekünk csak a közelségedre van szükségünk, hogy meghallgass minket és imádkozz értünk. Ez vigaszt, bátorítást, erőt és reményt ad, hogy továbbra is szolgálhassuk a fiatalokat, a szegényeket, a sebzetteket és azokat, akiket megfélemlítettek és rettegnek!” E megjegyzés után elhallgattunk, ő és én, miközben néhány könnycsepp hullott a szeméből, és azt kell mondanom, az enyémről is.

A találkozó után egyedül maradtam az irodámban. Azt kérdeztem magamtól, hogy vajon ez a küldetés, amelyet az Úr kér tőlem, nem az-e, hogy testvérré váljak szenvedő, de reménykedő testvéreim mellett? Akik a szegények javáért küzdenek, és eszük ágában sincs abbahagyni? Éreztem egy hangot magamban, amely azt súgta, hogy érdemes igent mondani, amikor az Úr kopogtat, kerül, amibe kerül! ●

Lelkiség, P. Gnana Pragasam Derosi Raja SDB

Ferenc pápa: Don Bosco szívével a világot

Egy korszak lezárultával egy időtlen történet öröksége él tovább. Ferenc pápa távozása nem hagyta érintetlenül a Szalézi Család szívét sem. Különleges szál köti össze őt a mi lelkiségünkkel. Ez nem csak véletlen egybeesés – ez olyan örökség, amely már a legelső napjaiban elkezdődött és végigkísérte az útját.

Érdemes elgondolkodni egy olyan vezetőn, aki nemcsak irányítja a közösséget, hanem átérzi minden rezdülését. Ferenc pápa pontosan ilyen volt. A halála utáni szívszorító emlékezések egy olyan embert festenek le, aki Don Bosco szellemiségének lényegét hordozta: határtalan szeretet a társadalom peremén élők iránt, vidám jelenlét az emberek között, és elkötelezettség amellett, hogy velük tartson az élet rögzös útján.

Ő volt a „Szegények Pápája”, a „Migránsok Pápája” és az „Irgalmasság Pápája”. Tettei – a lampedusai első látogatásától kezdve a menekültekért és a munkásokért folytatott fáradhatatlan küzdelméig – Don Bosco elkötelezettségét idézték a korabeli veszélyeztetett fiatalok iránt. Ahogy Don Bosco a torinói elhagyott fiúkat kereste, Ferenc pápa is mindig a periférián élők felé nyújtotta a kezét, emlékeztetve minket, hogy „senki sincs olyan messze vagy annyira összetörve, hogy ne kaphatna még egy esélyt”. A migránsok befogadására, védelmére és integrálására szóló felhívása igazi szalézi szívből jött, amely minden emberben meglátja az alapvető méltóságot, bárhol is érkezzon.

Giovanni Battista bíboros a temetésén úgy emlékezett rá, mint „egy nép között élő pápára, aki mindig nyitott szívvel fordult mindenkihez”. Ez tökéletesen tükrözi a szalézi „assistenza”. Lényegét – szeretetteljes és aktív jelenlétet azok életében, akiket szolgálunk. Ferenc pápa közvetlen stílusa, az, ahogy az emberekhez fordult, és a vágya, hogy közel legyen mindenkihez, felidézte Don Bosco szeretetteljes és vonzó egyéniségét. Az a víziója, hogy „az Egyház legyen mindenki otthona, egy olyan hely, amelynek ajtaja mindig nyitva áll” a szalézi oratóriumok befogadó szellemiségét tükrözi.

De a kapcsolat Ferenc pápa és a Szalézi Család között még ennél is mélyebb. Ez nem csupán közös értékeken alapul, hanem egy személyes történeten, amely egy szalézi pap, Enrique Pozzoli atya mély hatásában gyökerezik.

Nem titok, hogy Mario Bergoglio, a pápa édesapja a Buenos Aires-i szalézi házban lelt menedékre és az újrakezdés lehetőségére. Piemonti származásuként, Don Bosco szülőföldjéről valóként Mario természetesen vonzódott a szalézi karizmához. Enrique szalézi atya több volt számára, mint egy egyszerű pap: gyóntatója, lelki vezetője és a nehéz időkben nyújtott nélkülözhetetlen támasza volt. Sokoldalú személyisége – pap, fényképész, órásmester és misszionárius – a „mindenkinek mindene lettem” szalézi szellemiségét testesítette meg.

A legfontosabb azonban az, hogy Enrique Pozzoli szalézi atya keresztelte meg Jorge Mario Bergogliót, a későbbi Ferenc pápát. Egy szalézi áldozópap szeretetteljes gondoskodása nyitotta meg ezt

a szentségi ösvényt, amely egy életen át tartó lelki felfedezéshez vezetett, pontosan úgy, ahogy Don Bosco prófétai látomása előrevetítette. A pápa gyakori beszéde az „előre menő Egyházzal” egyenesen visszhangozza azt a misszionáriusi lelkesedést, amelyet a szaléziakkal való korai kapcsolata gyújtott benne.

Ráadásul Ferenc pápa mélyen tisztelte Máriát, a Keresztények Segítségét, ami a szalézi lelkiség egyik alappillére. Fiatalon tett látogatásai az almagrói templomban, ahol Don Bosco által megáldott képét tisztelték, rávilágítanak ennek a Mária-tiszteletnek az életére és pápaságára gyakorolt tartós hatására. Még püspöki jelmondata, a Miserando atque eligendo (Irgalmazva kiválasztotta őt), is úgy értelmezhető, mint egy irgalmas Isten tette, aki kiválasztja és elkíséri népét – ez a gondolat pedig a szalézi pedagógia szívében áll. Végül pedig ott van a szeretett futballklubjának, a San Lorenzo de Almagrónak a története. Egy szalézi pap, Lorenzo Massa atya alapította, gyönyörűen illusztrálva a szalézi megközelítést: a fiatalokkal ott találkozni, ahol vannak, és még a játékot, a sportot is felhasználni a hitben és a jellemben való növekedés eszközeként. Ferenc pápa saját gondolatai a jelenlét és az őszinte kapcsolat fontosságáról tökéletesen illeszkednek Don Bosco örömteli elkísérésen alapuló nevelési módszeréhez.

A gyász pillanatában mi, szaléziak vigaszt találhatunk abban a tudatban, hogy a Jó Pásztor, aki visszatért az Atyához, sok szempontból a mi saját lelki örökségünk formálta pásztor volt. Ferenc pápa élete és szolgálata erőteljes bizonyíték Don Bosco látomásának tartós hatására – egy olyan Egyház látomására, amely befogadja a peremre szorultakat, együtt jár a fiatalokkal, és az evangélium örömet sugározza az irgalmasság és a szeretetteljes jelenlét tettein keresztül. Öröksége továbbra is inspirálni fog minket, hogy szalézi hivatásunkat megújult elkötelezettséggel és reménnyel éljük meg. ●

Lelkiség, Czompó Melinda SC

Nagy örömöd legyen

Gondolatok fiataloknak és idősebbeknek

Kamaszként kezdtem el az ismerkedést a Szentírás ószövetségi részével, és az egyik könyv, Tóbiás könyve szinte azonnal nagy kedvencem lett. Nem tudok visszaemlékezni, mi szólított meg akkor benne, miért alakult ez így. Ma azt mondanám, talán azért, mert fiatalok a főszereplői, akik az útjukat keresik egy kusza világban, ahogyan akkor én is tettem. Talán azért, mert egészen konkrét tanácsokat fogalmaz meg azzal kapcsolatban, hogy hogyan kell helyesen élni, és ezek akkor iránymutatásul szolgáltak nekem. Vagy talán azért, mert a könyv szereplői olyan családias őszinteséggel fogalmazták meg vágyaikat, miközben egymással beszélgetnek, vagy Istenhez fordulnak imáikban. Az egyik kedvencem ezek közül: „Bárcsak boldogok lehetnénk mindnyájan egész életünkben!” (Tób 10,12) Ez volt az én szívem fohásza is akkoriban.

Évtizedek teltek el azóta, s közben a boldogság kutatása külön irányzattá nőtte ki magát. Pszichológusok tucatjai igyekeztek definiálni, miben is áll az emberek boldogsága, meghatározni a forrásait, valami módon mérhetővé tenni. Cikkük születnek a témáról az újságok hasábjain és az interneten egyaránt, melyek immár közös tudásunkká teszik a 80–90 éve elindult kutatások eredményeit. Különösen szépnek találom, hogy ezek a tudományos eredmények összességében ugyanazt mutatják, amit a Krisztus előtti 2. század írója is kifejezett Tóbiásról, Sáráról és családjaikról szóló tanító elbeszélésében: a boldogság kulcsa a kapcsolatokban rejlik. Abban, ahogy kísérjük, elfogadjuk, tanítjuk, szeretjük és szerete-

tünkkel valami titokzatos módon gyógyítjuk egymást. Számomra ez Tóbiás könyvének üzenete. És ez valósul meg Jézusnak, Isten Fiának életében, halálában és feltámadásában, melyről az Újszövetség könyveiben első tanítványai tesznek tanúságot. János első levelében így ír erről: „Szeretteim! Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. Mindaz, aki szeret, Istentől született és ismeri Istent. Isten szeretete abban nyilvánult meg irántunk, hogy egyszülött Fiát küldte el, hogy általa éljünk.” (1Jn 4,7.9)

Mostanában, ha Tóbiás könyvét olvasom, a történet felnőtt szereplői vannak a figyelmem középpontjában. Ahogy kamaszként az volt a vágyam, hogy jó utat találjak, mint a könyv fiataljai: Tóbiás és Sára, ma az idősebb generáció reményeiben osztozom. Szeretném hinni, hogy segíthetek megtalálni a boldogságot, a nagyobb jót, a tiszta örömet azoknak, akiket Isten rám bízott. Szeretném hinni, hogy mint a történetben Rafael angyal, kísérőjük, tanácsadójuk lehetek életútjuk egy szakaszán, hogy ez az út biztonságos legyen, amennyire lehet, vagy legalább kicsit könnyebb azáltal, hogy meghallgatom és Isten elé viszem nehézségeiket. Ám ahogyan a könyvben, úgy az életben is, a döntést életükről és kapcsolataikról maguk a fiatalok hozzák meg. Adja Isten, hogy a szeretet mellett döntsenek, mert szeretet az Isten (1Jn 4,16). „Adj nekik, Uram, irgalmat és egészséget, tedd teljessé életüket örömben és egészségben!” (Tób 8,17)

Ima a fiatalokért

- Arról, hogy a fiatalok tiszta gondolatokkal éljenek – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy ne vesszenek el a közösségi média világában – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy a függőségek csapdájából megszabaduljanak – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy helyes önismerettel ismerjék fel erősségeiket és gyengeségeiket – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy tanulják meg felismerni saját érzéseiket, és ne váljanak ösztöneik rabjává – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy legyenek szavaik annak kifejezésére, ami bennük van, és értő fülekre találjanak – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy megszabaduljanak az ártó kapcsolatokból és minden rossz befolyásolás alól – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy ne váljanak mások kínzóivá és bántalmazóivá – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy szembe merjenek nézni elkövetett hibáik és bűneik következményeivel – gondoskodj Te, Uram!

- Arról, hogy ne váljanak bántalmazottá sem családjukban, sem iskolai közösségeikben – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy képesek legyenek a megbocsátásra és a kiengesztelődésre – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy testüket tiszteljék, és soha ne bántsák önmagukat – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy minden körülmények között tiszteljék az életet – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy ne maradjanak magukra félelmeikkel és fájdalommal – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy bölcsen felismerjék, mikor kell segítséget kérni – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy a felkínált segítséget magukba zárkózva ne utasítsák vissza – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy lelki és testi sebeik begyógyuljanak – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy a felnőttek között ösztönző példaképekre találjanak – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy őszinte barátokra találjanak – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy párkapcsolataikban elfogadó szeretetet és kölcsönös tiszteletet éljenek meg – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy közösségeikben az elfogadás és a kedvesség lelkülete uralkodjon – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy ne kövessék el a múlt hibáit – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy higgyenek egy boldogabb jövőben, melyet egyetértésben építhetnek fel – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy ne veszítsék el a reményt – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy a világ viszontagságai között a hitük el ne vesszen – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy ne szűnjenek meg érezni a Te szeretetedet – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy képesek legyenek szeretni – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy igazságban járjanak előtte – gondoskodj Te, Uram!
- Arról, hogy földi életük után elnyerjék az örök üdvösséget – gondoskodj Te, Uram! ●

Boldogunk, Sándor István nyomában, B. Varga Judit

A jó posztó

Don Boscónak nagy ellensége volt a semmittevés. Ugyanúgy harcolt ellene, mint az első európai szerzetesközösség alapítója, Szent Benedek. Don Bosco kreativitásra ösztönző papi, emberi hozzáállása, ösztönös nevelési stílusa (hivatalosan: megelőző pedagógiája) reményt keltett, kedvet csinált a munkához, tanuláshoz, tulajdonképpen az élethez. A hétköznapi atyja és mestere volt a megtisztelő, Szent II. János Pál pápa által adományozott „Fiatalok atyja és mestere” (Iuvenum patris) egyetemes elismerés mellett. „Azt kívánom, hogy mindig csináljunk valamit és ne hagyjunk veszni egyetlen percet sem” – mondogatta a Szalézi Társaság létrehozója. És valóban, így is cselekedett! Az első igazán jó „posztó” kedves hitbuzgó tanítványa, Savio Domonkos volt. Közismert a párbeszéd, melyben a tizenkét éves, papnak készülő Domonkos azt kéri a torinói oratórium vezető papjától, Bosco atyától, hogy készítsen belőle szép ruhát a Jóistennek. Olyan jól sikerült ez, hogy az alig tizenöt éves Domonkost az Úr magához szólította.

Sándor István nem volt még 39, amikor Don Bosco jó posztójaként a diktatórikus hatalom kivégezte. Savio Domonkost 1954-ben emelte a szentek sorába Egyházunk – bő egy évvel a fiatalok számára csak „Sándor úr” erőszakos halála után. Mindkettejük lelkének Don Bosco volt a szabója és mindketten csillagos ötösre vizsgáztak Don Bosco tananyagából.

Mi vajon hányast kapnánk ma, 2025-ben? 1940-ben Mezőnyárádról, ahol a szalézi novíciusi éveit töltötte, ezt írta szüleinek:

„Nekünk szenvednünk kell, hogy az Úr Jézushoz hasonlók legyünk, hogy már itt vezekeljünk bűneinkért, és hogy ne felejtjük, hogy ez az élet csak rövid, nem

óriási, itt kell hagyni mindent, ez nem az igazi otthon. Nekünk van egy boldogabb, melegebb, családiasabb otthonunk, a Mennysors, ahol az Úr Jézus és a Szűz Anya várnak kitárt karokkal...”

Savio Domonkos így búcsúzott Don Boscótól és társaitól földi élete végén: „Viszontlátásra a Mennysorságban!” Mindketten derűs természetűek és szolgálatkészek voltak. Sándor István, ha sokan akartak focizni, inkább kilépett a csapatból, hogy mindenkinek jusson labda, játék. A gyerekek szívesen gyűltek köré, ahogy Savio Domonkos köré is a társai. Sándor úr a Szűzanya máriás lobogóját kívánta kitűzni minden munkásfiatal lelkébe, Domonkos megalapította a Szeplőtelen Szűz Társulatát. Egyiküket Don Bosco személyesen vezette, másikat az égből segítette – közbenjárt értük.

Savio Domonkost május 6-án ünnepeljük, Sándor Istvánt június 8-án. Két jó posztó, két doktorátus szeretetből.

Boldog Sándor István, könyörögi értünk! ●

Kérjük, vegye fel velünk a kapcsolatot a sandoristvan@szaleziak.hu e-mail címen, ha Sándor István közbenjárására bármilyen kérés vagy ima meghallgatásra talál! A szenttéavatási eljáráshoz fontos lehet!

Lelkivezető – útitárs a hivatáskeresésben

AZ EMBER ÉLETE FOLYAMÁN ÚTON VAN

Minden ember úton van! Azt gondolom, hogy az ember élete leginkább egy úthoz hasonlít. Ez az út nem mindig sima és egyenes, vannak benne emelkedők, veszélyes útkanyarulatok, sebességhorogatózások stb., amelyek a haladást befolyásolják. Ahogyan a hétköznapijainkban fizikálisan útra kelünk, úgy *az emberi életünk fejlődése is úton van, azt is számos külső körülmény befolyásolhatja pozitívan vagy negatívan.* De az úton nemcsak akadályozó körülmények vannak, hanem olyan szabályok is, melyek a biztonságos haladást garantálják, ha valaki ismeri azokat és be is tartja.

A lelki életünkben is úton vagyunk, van, amikor jól haladunk, van, amikor lelassulnak lépteink, esetleg meg is állunk, mert valamilyen akadályba ütköztünk. Hogy hogyan haladunk az úton, az attól függ, hogy milyen kapcsolatban vagyok az Istennel, hogy rendben van-e az életem. A lelki megújulásra és az istenkapcsolat segítésére sok lehetőségünk van (szentségi élet, plébániai közösségek, lelki gyakorlatok, megújulási mozgalmak stb), melyek közül szeretném kiemelni a lelkivezetést, amely nem csak a lelki életünkre van hatással, hanem egész életünkre: döntéseinkre, életvezetésünkre stb.

A LELKIVEZETÉS

A szakirodalmak általában úgy határozzák meg a lelkivezetést, mint *egy bizalmas kapcsolatot egy hitben előjáró vezető és egy, a lelki életben fejlődni akaró vezetett személy között*, ahol a vezető segíti az Istennel való egység kialakulását a vezetettben. Tágabb értelemben lelkivezetésnek tekintik a szentgyónást is, azok esetében, akiknek állandó gyónatójuk van. Szalézi Szent Ferenc és Don Bosco is fontosnak tartotta az állandó gyónató szerepét saját életükben és ezt javasolták mások számára is:

„Szalézi Szent Ferenc a Filótea című – Don Bosco által jól ismert művének elején azt írta: Keress magadnak jó kalauzt, aki téged vezessen. Minden szabály között ez a legszükségesebb s a legfontosabb. [...] Amikor Don Bosco Magone Mihály egy jó szentgyónásának köszönhető megváltozásáról beszél, az olvasóhoz fordulva hozzáfűzi: *„Amíg nem találtok állandó lelkiatyát, akiben teljesen megbíztok, híján lesztek lelketek barátjának”* (Ghiglione, Gianni: Igazi szalézi volt Don Bosco? 38. o)

Minden gyónásban kapunk némi lelkivezetést is, ugyanakkor nem mindig van lehetőség, idő arra, hogy mélyebbre evezzünk. *A mélyebbre evezést a lelkivezetés tudja biztosítani, egy olyan lelkivezetővel, aki segít ráirányítani a figyelmet, segít kapcsolódni az igazi Lelkivezetőhöz, aki az Isten.* A lelkivezető egy útitárs az Istenhez vezető úton, aki Keresztelő Jánosként előkészíti az utat, azaz eltávolít minden akadályt, amely az Úrral való találkozás útjában áll, majd, ha ez létrejött, háttérbe vonul és onnan segíti az Istennel való kapcsolatot.

A LELKIVEZETÉS SZEREPE A HIVATÁSKERESÉSBEN

A fiatal az életében egy sor kihívást tapasztal és nem egy döntési helyzet előtt áll, amelyhez kapaszkodókat, útmutatást keres. Kifejezetten így van ez a hivatáskeresés időszakában. A döntést ugyan minden fiatalnak egyénileg kell meghoznia, de az addig tartó megkülönböztetési folyamatot és a majdani elköteleződést tudja segíteni egy megbízható lelkivezető. A lelkivezető útitársként szegődik a fiatalok mellé hivatáskeresésük útján, segíti őket abban, hogy tisztábban lássák azt, amire az Isten hívja őket. Szalézi Szent Ferenc szerint „A lelki vezetés nem azt jelenti, hogy más dönt helyettünk, hanem hogy egy tiszta tükröt tart elénk, amelyben tisztábban láthatjuk saját utunkat.”

Don Bosco saját tapasztalata érdekes lehet számunkra, aki az általa írt Oratóriumi Emlékiratokban saját hivatáskeresésének nehézségeire így emlékezik vissza:

A moriáldói álom mélyen az emlékezetembe vésődött, és több alkalommal visszatért egyre világosabb formában; ha hinni akartam benne, a papi hivatást kellett választanom, amire tulajdonképpen indíttatást éreztem. Nem akartam azonban hinni az álmoknak és életmódom, szívem bizonyos hajlamai, valamint az ehhez a hivatáshoz megkívánt erények hiánya nagyon kétségessé és eléggé nehézvé tették számomra a döntést. Ó, ha lett volna akkor vezetőm, aki kezébe vette volna a hivatásom gondozását! Nagy kincs lett volna számomra, de ez hiányzott! Volt ugyan jó gyónatató atyám, aki igyekezett jó keresztényt faragni belőlem, de ő sose ment bele a hivatásom kérdésébe. Így aztán saját magammal tanácskoztam meg a dolgot és több, élethivatással foglalkozó könyv elolvasása után úgy határoztam, hogy belépek a ferences rendbe.
(Bosco János: Oratóriumi Emlékiratok 102–103. o.)

Hivatás, P. Kovács Sándor SDB

DOBOMA – Hivatáskeresés és szent három nap az óbudai szaléziakkal

A tavaszi Doboma alkalmat április 17–20. között szerveztük meg a szalézi hivatás iránt érdeklődő fiatalok számára. Öt fiatal jelentkezett a szent három nappal egybekötött hivatástisztázó alkalomra, amelynek az óbudai szaléziak adtak otthont. Nagycsütörtök délutánján ismerkedéssel, rövid körbevezetéssel kezdődött a program, majd az esti szentmisére készültünk, amelyet a vacsora követett. A szalézi esti ima és kompletórium után Vitális Gábor tartományfőnök atya „jóéjszákát” gondolatával térhettünk nyugovóra, illetve lehetőség volt éjfélig virrasztani a kápolnában. Másnap gyönyörű szép nap sütésre ébredtünk. A zsolozsma után reggeli következett, majd a ministránspróba az esti szertartásra. A délelőtti folyamán mélyebben megismerhettük egymást. A fiatalok megoszthatták, hogy mit várnak ettől a hétvégétől, hol tartanak a hivatáskeresés útján, a szaléziak pedig röviden megosztották hivatástörténetüket. A délutáni keresztút után az idő hamar eltelt és az esti szertartáson találtuk magunkat. Este a böjti vacsora után pedig a fiatalok kérdéseket tehetek fel a közösség tagjainak. Nagyszombaton reggel a szent sírnál közösen végeztük a zsolozsmát a hívekkel. Reggeli után ministránspróba követ-

kezett, amely után felmentünk a Kiscelli dombra rózsafüzért imádkozni. Nagyon szép időnk volt, a természet virágba borult szépsége hozzájárult az imádság mély megéléséhez. Az ebédet követően lehetőség volt egy kis sportra, majd Boldog Sándor István nyomába eredtünk. A Clarisseumban Márkus Zoltán atya fogadott bennünket, mesélt Sándor Istvánról, a Clariról, sőt az udvarba is kimehettünk. Boldogunk otthonában bemutattuk a fiataloknak a szalézi formációt illetve a szalézi küldetést. Hazatérve a vacsora következett, majd készültünk húsvét vigíliájára, amelyet nagy örömmel ünnepeltünk meg és megosztottuk egymással ezt az örömet a Don Bosco Oratórium és Községi Házban, ahová örömkoccintásra hívták a híveket a szaléziak. A fiúk egé-

szen beilleszkedtek a közösségbe, otthonosan mozogtak benne, sokat segítettek az étkezéseknél, a liturgiában stb. Húsvétvasárnap a szentmise után egyénileg elmélkedtek a hétvégéről és hogy az hogyan segítette őket a hivatáskeresésük útján. Egy zárómegosztásban a fiatalok és a szaléziak is megoszthatták, hogyan élték meg ezeket a napokat, majd egy jó ebéddel és néhány Don Bosco kiadós szalézi könyvvel engedték haza a fiatalokat. Szeretettel várjuk a szalézi hivatás iránt érdeklődő 16 év feletti fiúkat más alkalommal is. Ha szeretné megismerni közelebbről a szalézi hivatást és küldetést keresd meg a szalézi hivatáspasztorációs felelőst alábbi elérhetőségeken:

P. Kovács Sándor SDB, +36203204800, hivatas@szaleziak.hu ●

Hivatás, Domán Vivien

Úton a Szalézi Családdal

„Áldozatot hozok, örömet lelek?” mottóval szervezték meg az Úton a Szalézi Családdal hivatáskereső hétvégét Péliföldszentkereszten 2025. április 4–6-ig. A pénteki napon játékos feladatokkal és közös vacsorával kezdődött a program, majd egy különleges tanúságtételekkel egybekötött keresztút következett. A szombati napon közös szentmisén vettünk részt, ezután Elvira nővér a különböző hivatásokról tartott előadást, amit korosztály szerinti kiscsoportos megosztás követett. Ebéd után egy zárandoklatot tettünk az Öreg-kőre, amely során a szalézi család tagjai: nővérek, szerzetesek és egy szalézi munkatárs házaspár tett tanúságot. A zárandoklat végén a péliföldszentkereszti templom szent kapuján sétálhattunk át, majd áldást kaptunk. Az esti szentségimádás és játékos program után a „jóéjszakát” gondolatokat Sándor atyától hallottuk, aki Torinóból jelentkezett be, ahol a káptalanon vett részt. Vasárnap szentmisével és megosztásokkal zárult a program, amely során a közel húsz fiatal a nagybőjti elcsendesedésben közelebb tudott kerülni az Úrhoz és ahhoz, milyen hivatást álmódott meg Isten az életünkről.

Az Úton a Szalézi Családdal program különlegessége abban áll, hogy ezeken a hétvégéken a 18 és 35 év közötti fiatalok jobban elmélyülhetnek hivatásunkban és küldetésükben. A hétvége lehetőséget ad a találkozásra a Szalézi Család sokszínű ágaival, férfi és női szerzetesekkel, szalézi munkatársakkal, házaspárokkal, akiknek kérdéseket és gondolatokat lehet feltenni, melyek a fiatalokban mozognak a hivatással kapcsolatban... ●

a nagyobb ministránsok szolgáltak az oltár körül, példát mutatva ezzel a fiatalabbaknak. A szentmise után megvacsoráztunk, amit közös zsoltosma és szentségimádás követett. Ezután jött volna sokak számára a nap fénypontja, a „nagy foci”, de az eső ezt a programot elmosta, így helyette az ifiházban lehetett közösen társasozni, csocsózni, pingpongozni, beszélgetni. Egyáltalán nem volt érezhető a szomorúság, hogy elmaradt a foci. Másnap a reggelt közös imádsággal tudtuk indítani a szalézi közösséggel, illetve a délelőtti folyamán került sor a szentmise előtti ministránspróbára. A próbát követően, azért már gyülekeztek a hívek, akikkel közös rózsafüzér imádsággal tudunk készülni az előttünk álló ünnepi szentmisére. Nagyon jó, hogy ennyien tudunk szolgálni az oltár körül, kicsik is, nagyok is. Izgultunk azon, hogy ne mossa el az eső a szentmisét, de az eső eléggé elkésztet a miséről csak az utolsó 2-3 percre érkezett meg. A szentmise után nagyon jó hangulatban elfogyasztottuk az ebédet, ami után ki-ki különböző ajándékokkal is gazdagabb lehetett a nagyszerű élmények mellett.

Személyes lelki élmény

A zárandoklat alatt volt lehetőségünk elcsendesedni, a rózsafüzérrel elmélkedni és lelkileg is megérkezni a hétvégére és így már jobban át lehetett érezni a szentmisét is. Lelki szempontból a találkozó fénypontja szerintem az esti szentségimádás volt. Nagyon jó, amikor így este már talán egy picit fáradtan tudunk elcsendesedni és megpihenni Jézus előtt. A szentségimádás alatt nem csak az Oltáriszentségben, hanem a szentgyónásban is lehetett Krisztussal találkozni annak, aki szeretett volna.

A vasárnapot imádsággal kezdhettük, ami egy jó kezdetet adott a napnak, habár ezek a reggeli zsoltosmák mindig egy picit álmoskásak ilyenkor. A szentmise előtti rózsafüzér már közvetlenül segített lelkileg rákészülni a szentmisére, amin Gábor atyától hasznos gondolatokat tudunk elhozni magunkkal. ●

Hivatás, Kádár Edvárd

Ministránsfalálkozó Péliföldszentkereszten

Szombaton kora délután érkeztünk Péliföldszentkeresztre, ahol egy finom ebéd és egy kis szabadidő után, egyből bele tudunk vágni a búcsú előkészületeiben való segítségbe Gábor testvér vezetésével. Mindenki beletette a magáét és viszonylag gyorsan elő tudtuk készíteni a hívek számára a sátrat, illetve az ülőhelyeket. A közös munka után egy rövid zárandoklat következett rózsafüzérrel, azután pedig szentmise, ahol

Szalézi munkatársak nagybőjti lelkigyakorlata

Már hagyomány, hogy a szalézi munkatársak nagybőjt első hétvégéjén lelkigyakorlattal indítják a 40 napos nagybőjtöt és készülnek húsvét ünnepére. Idén a háromnapos lelkigyakorlatot Pélföldszentkereszten tartottuk Emmanuel Ilodigwe szalézi atya vezetésével.

Pénteken már közel negyvenen vettünk részt a nyitó szentmisén, amelyet P. Kukuczka Robert SDB celebrált. Vacsora után Emmanuel atya reményről szóló bevezető impulzusát követően dicsőítő szentségimádással fejeztük be a napot.

Szombat reggel újabb munkatársak csatlakoztak hozzánk, így ötvenen mondtuk el a kápolnában a szerzetesekkel a reggeli dicséretet. Reggeli után Emmanuel atya folytatta a reményről szóló elmélkedését. A tanítást egyéni feldolgozás követte az elmélkedéshez kapcsolódó gyakorlati kérdések segítségével. Az egyéni munka alatt elcsendesedve élveztük a hely varázsát és a napsütést. Válaszainkat és gondolatainkat később kiscsoportos beszélgetésekben osztottuk meg egymással. Az Úrangyala után bőséges ebéddel csillapítottuk éhségünket, majd a kávézás alatt volt lehetőségünk kötetlenül beszélgetni, örülni a találkozásoknak. Ezt Emmanuel atya harmadik elmélkedése követte, majd az egyéni feldolgozás után a meleg tavaszi délutánon sétáló rózsafüzért mondtunk a keresztút mentén. Meglátogattuk a temetőt is, és imádkoztunk az elhunyt szalézi szerzetesekért és nővérekért. Ezután bűnbánati liturgia, majd vacsora és egy újabb kiscsoportos megosztás

következett, ahol ismét a keresztény reményről elmélkedtünk. Az esti szentmisével ért véget a program, de Emmanuel atyával többen még játszani szerettünk volna, így előkerült a Fedőnevek társasjáték, ami egy kellemes pluszt és vidámságot ajándékozott a társaságnak.

Vasárnap a reggeli dicséret és a reggeli után Emmanuel atya szentévről szóló elmélkedését hallgattuk meg. Ezután együtt, közösen énekelve léptünk be a szent kapun keresztül a kegytemplomba és imádkoztunk a Szentatya szándékára. Az ezt követő szentmisén csatlakozott hozzánk P. Andrásfalvy János SDB, a munkatársak tartományi delegátusa. A vasárnapi szentmisét Emmanuel atya és János atya koncelebrálták. A zsúfolt templomban a hideg ellenére a szívünk átforrósodott és az áldás után megajándékozva távoztunk.

A lelkigyakorlat Emmanuel atya összegzésével és János atya beszámolójával zárult. Az Úrangyala és az ebéd után búcsúztunk Emmanuel atyától és egymástól. Élményekben és lelki ajándékokban gazdagon, lelkesen tértünk haza. Még sokáig emlékezni fogunk Emmanuel atya gondolataira, a tartalmas csendekre, a szentségimádásokra, az új barátságokra és az együttlét örömére. ●

FABIO ATTARD SDB szalézi rendfőnök

XIV. LEÓ PÁPA

Szalézi Ifjúsági Mozgalom

*„A szeretet tetteivel bezárjuk a pokol kapuját és megnyitjuk a mennyországét.”
(Don Bosco)*

SZALIM, Jani Áron SDB

SZALIM beköszöntő

Kedves Fiatalok!

A 2025-ös szentév mottója – „A remény zárandokai” – nem csak egy szép szókapcsolat, hanem egy meghívás is. A Jóisten hívott létbe minket a történelem egy konkrét pillanatában, és egy sajátos helyen, környezetben útnak indított minket. Innentől kezdve viszont a mi kezünkbe adta az irányítást (szabadságot adott nekünk), vagyis tőlünk függ, miként tekintünk az életünkre!

Fontos, hogy életutunkon járva a remény zárandokaivá váljunk. Aki volt már zárandoklaton, az tudhatja, hogy egy ilyen útra mindig készülni kell, hiszen ettől válik különlegessé. Minél jobban ráhangolódunk lelkileg, annál több gyümölcsöt hozhat. Egy zárandokút természetesen mindig fáradtságos, áldozatokkal jár, de a lemondások segítik a fejlődésünket. A zárandoklatnak maga a cél ad irányt és értelmet; életünknek is Isten országa adja meg a horizontját. Ez a bizonyosság kell, hogy a reményünket is táplálja!

A szentév kiemelkedő jelképe a nagyobb bazilikáknál, kiemelt kegyhelyeknél található szent kapu, amely sokkal több egy egyszerű ajtónál. Jézus maga mondja: „Én vagyok az ajtó. Ha valaki rajtam át megy be, megmenekül. Szabadon ki-be jár, és legelőre talál.” (Jn 10,7–9) A szent kapu azt a célt szimbolizálja, ahova a zárandoklatunk tart; földi értelemben a zárandoklat végén a templom kijelölt kapuján való átlépésre, de lelki értelemben a megtérésre, a Jézussal való mély egységünk kifejezésére.

Nagy ajándék számunkra, hogy a péliföldszentkereszti templomunk ajtaja is egy szent kapu. Éljetek ti is az idei évnek ezzel a kegyelmi lehetőségével! Tegyük mindannyian egy nagy lépést az üdvösség felé – akár Péliföldszentkereszten is! ●

Szeretettel imádkozom értetek:
Jani Áron testvér

SZALIM, Horváth Mihály,
újpesti szalézi animátor

Animátor mindennapok

Gyerekként az oratóriumban sok-sok élménnyel gazdagodtam. Kisebb kamaszkori kihagyás után egy kiránduláson az egyik szalézi testvér megkérdezett, hogy szívesen jönnék-e segítőnek a nyári táborba. Igent mondtam a meghívásra, és olyan jó tapasztalat volt ilyen szerepben jelen lenni, hogy úgy döntöttem, hogy ezt rendszeresen szeretném csinálni.

Azóta is benne vagyok ebben, mert az animátori lét egy biztos közösséget, illetve fejlődési lehetőséget nyújt számomra, és nem utolsósorban az Istennel való kapcsolatom erősítésére is ösztönöz. Ez a küldetés, hivatás megtanítja az embert arra, hogy kifejezze szeretetét mások felé, és hogy merjen elköteleződni.

Szeretem még az animátorságban azokat a gyakori helyzeteket, amikor buzgón megkérnek gyerekek, hogy játsszak velük ezt meg azt, és közben beszélgetünk, örülünk egymásnak.

Ilyenkor már nem kell azon törni a fejem, hogy hova csatlakozzak, mit játsszak velük, és jobban tudatosul bennem, hogy értük vagyok az oratóriumban. Sokat ad nekem az is, amikor más helyeken, akár az utcán váratlanul összefutok valamelyikükkel, és nagy lelkesedéssel köszöntjük egymást. Az őszinte gyermeki vidámságot látván eszembe jut: „ilyeneké a mennyek országa”. ●

Nagybőjti ifjúsági lelki gyakorlatok Péliföldszentkereszten

12–15 ÉVESEK,

Gyugyi Rozi

Március 28. és 30. között a Szalézi Ifjúsági Mozgalom nagybőjti lelki hétvégéjén jártam Péliföldszentkereszten. A hétvégét szalézi szerzetesekkel, szerzetesnővérekkel és 120 korombeli diákkal töltöttem együtt. A foglalkozások, a gondolatébresztő beszélgetések két korcsoportban történtek, a 12–15 éveseknek Biet Pál szalézi atya vezette, míg a nagyobbaknak Medgyessy Zsófia szalézi nővér tartotta. A nagy-csoportos foglalkozásokat csoportpercek követték, ahol általában körülbelül tízfős csoportokban mindenki a saját vezetőjével beszélgetett, játszott, elmélkedett. Egyéni elmélkedésre is volt időnk, szentmise is volt mindkét délelőtt. Volt alkalmunk gyónni, valamint kézműveskedni, pingpongozni és csocsózni. Esténként a teaházban lehetett társasozni, nasizni és persze teázni. Szombaton este szerintem nagyon meghitt és meghatározó szent-ségimádáson vehettünk részt. A lelki élményeken túl a körülmények is sokat segítettek: barátnőimmal egy nagyon kényelmes, hatfős szobában aludtunk, s az ebédünk meglepően finom volt, beleértve a reggelit és a vacsorát is.

Számomra a hétvége kikapcsolódást, megújulást és a mókuskerészszerű életből való kilépést jelentette. Ami nekem a legjobban tetszett és ami a legnagyobb megtisztulást jelentette, az biztosan a gyónás és a szombat délutáni keresztút volt. Azonban nagyon sok új élményre és barátira is szert tettem, amiket és akiket sosem felejték el. Nagyon örülök, hogy ellátogattam ide és mindenkinek szívből ajánlom a SZALIM lelki hétvégéit. Biztosan jövőre is részt fogok venni ezen az eseményen amennyiben lehetséges és mindenkinek jó szívvel ajánlom, hogy legalább egyszer ellátogasson egyre.

15–18 ÉVESEK,

Szekernyész Panna

Ajándék – ez a szó jut eszembe, ha a legutóbbi lelki hétvégére gondolok, amelyet március 28. és 30. között töltöttünk el Péliföldszentkereszten a szaléziaknál. Számomra Péliföldszentkereszt a világ egyik legcsodálatosabb helye, ahol mindig nyugalmat találok, és ahol a legközelebb tudok Istenhez kerülni, kiszakadva a világ zajából és a hétköznapi monotonitásából.

Ez a negyedik évem, amit a Szalézi Csálád tagjaként töltök, így korábban is részt vettem már lelki hétvégéken. Mindig csodálatos alkalom egy-egy nagybőjti lelki gyakorlat, mert közösségben imádkozhatunk, dicsőíthetünk, de mégis egyénenként kapunk válaszokat és erőt Istentől. A lelki hétvége során előadásokat hallgathattunk Medgyessy Zsófia nővértől, volt lehetőségünk egyéni elmélkedésre, szentgyónásra és szentségimádásra is. Gondolatainkat, érzéseinket kiscsoportok keretében megoszthattuk egymással, így még jobban gazdagítva és segítve egymás lelki fejlődését.

A hétvégét még különlegesebbé tette, hogy lehetőségünk volt átlépni a szent kapun és búcsút nyerni, ami szerintem mindannyiunknak egy életre szóló élmény. Számomra a legmeghatározóbb esemény a keresztút volt, mert általa közelebb került hozzám Jézus szenvedéstörténete, megmutatkozott Isten végtelen szeretete és mindenhatósága. A lelki gyakorlat rávilágított arra, hogy mennyi kegyelmet és ajándékot kaptunk Istentől: az életünket, családjunkat, barátainkat, de ugyanakkor a nehézségeket is, amik mindig formálnak minket. Megértettem, hogy az életben mindenért hálásnak kell lennünk, mert ezek által közelebb kerülhetünk Istenhez, hiszen Ő mindent a javunkra formál.

18–24 ÉVESEK,

Mokánszki Ádám

A nagybőjt elején, mint minden évben, most is megrendezésre került március 14. és 16. között a nagybőjti lelki hétvége Péliföldszentkereszten, melyen alkalmam nyílt részt venni.

A 18–24 éves korosztály számára meghirdetett lelki gyakorlaton vehettem részt. Másodjára csodálhattam meg Péliföldszentkeresztet, amely most is elvarázsolt a természetközelségével, békéjével, csendességével és a mindent átható nyugalomával.

A hétvégét ismerkedős játékkal kezdtük, melynek a végére kialakultak a kiscsoportok, melyek tagjaival többször összeültünk megbeszélni az érzéseinket, amelyeket az előadások kiváltottak belőlünk. A reménnyel kapcsolatban, mely a lelki gyakorlat témája is volt, három előadást hallgattunk meg, melyeket Derosi Raja SDB, Czompó Melinda SC és Nagy Ágnes FMA tartottak, más-más tekintetből megközelítve azt. Utána egyéni elmélkedés következett a hallottakról, megoszthattuk gondolatainkat kiscsoportos beszélgetések során.

Esténként az esti ima és a jóéjszakát gondolatok után teaházon vehettünk részt, ahol lehetőségünk adódott még jobban megismerkedni egymással. A reggeleket közösen kezdtük. A korán kelők reggelenként zsolozsmán vehettek részt, amit a közös reggeli napkezdő ima követett, és a nap programjának kihirdetése.

A szombati nap volt a legeseménydúsabb. Az előadások mellett szentmisén vehettünk részt, melyet Ábrahám Béla szalézi atya tartott. A délutáni szabadidőben több programból is választhattunk, melyek közül én a gyónási alkalommal és a „hallgatLAK” lehetőségével éltem. Az első a lelki megtisztulásomat segítette, a második, mivel ott a program köftés volt, így a testi koszolódással járt,

A program a Bosco Szent János Ifjúság Nevelési és Oktatási Alapítvány által nyert 341.062 Ft támogatással valósult meg. Támogatási azonosító: NEAN-KP-1-2024/5-000144

Nemzeti
Együttműködési
Alap

NEMZETI FEJLESZTÉSI
PROGRAM

BETLEHEM CSAKKE
Alapítvány

valamint még egy kicsit jobban el tudtam mélyedni a gondolataimban.

Sötétedéskor közösen keresztutat jártunk, ahol vállaltam, hogy egy stációnál elmondom néhány gondolatomat Jézus szenvedéstörténetének azon eseményével kapcsolatban. Este fakultatív Lectio Divina imádság volt, amit később közös szentségimádás követett. Vasárnap a lelki hétvégénket egy közös szentmisével zártunk, melyet Derosi Raja atya tartott.

Összességében egy nagyon tartalmas, elgondolkodtató, elmélyülő, lelki feltöltődést nyújtó hétvége volt egy remek csapattal. Értve ez alatt mind a résztvevőket, mind a szervezőket, akik végig közvetlenül és nem utolsó sorban nagy nyitottsággal velünk voltak. Várom már, hogy újra visszatérhessek Pélifyöldszentkeresztre és egy kicsit megszabadulhassak a szürke hétköznapiaktól.

Végül hadd osszam meg egy személyes élményemet: a gyónás utáni penitencia elvégzése után nem éreztem annyira megkönnyebbültem magam. Hiányérzetem volt. Azonban a keresztút végén a Kálvária tetején egyedül maradtam, hogy a bűneimet tartalmazó kis cetlitől megszabaduljak, vagyis óvatosan elégessem és maradványait eltemessem, távo-

zaskor valami megkönnyebbülést éreztem a bensőmben, aminek hatására könnyekre fakadtam, ami alapesetben nehezemre esik, de ott, akkor, könnyen jöttek és jól estek.

25–35 ÉVESEK, Barta Anna Sára

„A remény színei” volt az idei nagybőjti lelkigyakorlat címe, ami a 25 év alatti és a 25 pluszos korosztálynak egy-szerre volt megtartva Pélifyöldszentkereszten. Az elmélkedéseket Czompó Melinda szalézi munkatárs, Nagy Ágnes nővér és Derosi Raja atya tartották, forgószínpad jelleggel felosztva a csoportokat. Ez elvileg kis újítás volt idén, de szerintem jól jött ki az, hogy több előadótól is hallhattunk gondolatokat.

Péntek este egy kötetlenebb, ismerkedős program után egy elmélyülősebb, interaktív résszel kezdődött a lelkigyakorlat. Utána nem volt kötelezően villanyoltás, az egyik teremben teaházzal készültek a szervezők. Én az egész hétvégére jellemzőnek éreztem egyfajta lazaságot, ami szerintem segíti a résztvevő számára a felszabadulást. Azt is szépnek tartom, ahogy a szerzetesek lehetőséget adtak arra, hogy kicsit belevonódjunk az ő életritmusukba. Lehetett csatlakozni például a zsolozsmázáshoz,

ami ennyi fiatallal nagyon különleges volt. A tanítások után mindig volt idő egyénileg végiggondolni a hallottakat, kifejezetten jól összerakott kérdéssorok segítségével. Őszintén szólva én ezeket majdnem sosem olvasom át, most azonban tényleg tapasztaltam azt, hogy egy-egy jó kérdés mennyit tud jelenteni. Számomra igazából a hétvégének két markánsabb pontja volt: az egyik a keresztút, amit végül hála Istennek nem mosott el az eső, a másik pedig a szombat esti szentségimádás. A keresztút állomásaira a résztvevők hoztak saját gondolatokat, ami nekem nagyon közösségivé tette az egészet. Segített megélni azt, hogy Krisztus tényleg mindannyiunkért hordozta a keresztjét, és hogy én is arra vagyok meghívva, hogy a közösséggel együtt hordozzam a sajátomat Krisztusért. Az esti szentségimádás is nagyon bensőséges volt, utána még jónéhányan maradtak énekelgetni, imádkozni a kápolnában.

Utólag látom, hogy a lelkigyakorlat bennem elég mély nyomot hagyott. Megerősített a közösségi tapasztalatban, és úgy érzem, hogy valamilyen szintű életrendezésre inspirált. Plusz számomra Don Bosco lelkiisége viszonylag új, de az ő személyében, úgy érzem, egy új barátot kaptam, ami meg mindig jó. ●

Könyvajánló, Szabó Judit

A Don Bosco Kiadó ajánlata

Bethlenfalvy Gábor: Templomba megyünk

Mit láthatunk a római katolikus templomban, mi történik a szentmisén?

Kállai Nagy Krisztina illusztrációival, Dr. Fábry Kornél püspök atya előszavával.

Misére menni unalmas! Mennyiszer hallhattuk gyermekeinktől, unokáinktól – és talán gondoltuk mi magunk is kiskorunkban – ezt a mondatot. Ezen a hozzáálláson szeretnénk változtatni. A szerző, Bethlenfalvy Gábor elmeséli a gyermekeknek, hogy mi mindent láthatnak a templomban, és azokat mire használják, illetve hogy mi történik a szentmise alatt, népszerű illusztrátorunk, Kállai Nagy Krisztina pedig arról gondoskodik, hogy szí-

nes rajzaival és fényképekkel meg is mutassa, amiről szó esik. Hisszük, hogy a szentmise sem lesz olyan unalmas, ha megértjük, mi történik ott valójában. De a felnőttek se aggódjanak, mert biztos találnak a könyvben eddig talán nem ismert vagy elfeledett érdekességeket.

72 oldal, 3700 Ft.

A sorozat első kötete: Egyházi ünnepeink szintén megtalálható webáruházunkban. Mindkét kiadványhoz színező is készült, amelyek szintén megvásárolhatók 990 Ft-os áron.

Walter Nigg: Don Bosco, a Szent (e-könyv)

Szeretettel ajánlom figyelmükbe a Kiadó első e-könyvét (e-book), amely ingyen letölthető honlapunkról EPUB, MOBI ÉS PDF formátumokban. A kiadványról bővebben blogunkban Marillai Andrea szalézi munkatárs írt: „A könyv 15 fejezetben tárgyalja a szent életének eseményeit, nagyjából időrendi sorrendben. Feldolgozta a szent életében keletkezett dokumentumokat, a róla írt életrajzokat, Don Bosco saját írásait, a szentté avatási per iratait, kiemelve akár a jelentéktelennek tűnő mozzanatokat is. Kiemelten foglalkozik a szerző a szent pedagógiai módszerével is.” A fordítást az óbudai szalézi munkatársi közösség tagjai készítették azzal a szándékkal, hogy ezáltal egy újabb aspektust megismerve még közelebb kerüljenek Don Boscóhoz. A kötetet a Magyar Szalézi Munkatársak Egyesülete adta ki saját, belső használatra, bolti forgalomba nem került. Korlátozott példányszámban a szalezimunkatarsak@gmail.com címen kérhető vagy letölthető elektronikus formátumban a Don Bosco Kiadó honlapjáról.

Megrendelhető telefonon: +36-20-320-7373, e-mailben: donboscokiado@gmail.com
és a kiadó webáruházán keresztül: www.donboscokiado.hu

A „jóreggelt” program tapasztalatai

Don Bosco pedagógiájának egyik jól ismert eleme volt az esti „Buona Notte” gyakorlata, amikor rövid gondolatokkal zárta a napot a fiatalokkal. Iskolánkban a „Jó reggelt!” program ennek a hagyománynak a reggeli megfelelője, amely segít felkészülni a diákoknak a nap kihívásaira. A program lényege egyszerű: a tanítás kezdete előtt egy tanár vagy lelkivezető rövid gondolatot, történetet oszt meg a diákokkal, ami segít elmélyülni és iránymutatást ad. Egy kis tapasztalattal az iskolai tanulók körében úgy látom, hogy ezek a reggeli percek mennyire fontosak is lehetnek a fiatalok számára.

Béketeremtés Savio Szent Domonkos példáján

A közelmúltban Bertáné Judit tanárnő Savio Szent Domonkos életét mutatta be a diákoknak. A mindössze 15 évet élt fiatal szent történetében különösen tanulságos volt a kőpárbajra készülő fiúk közé állás jelenete. Domonkos bátorsága, amikor azt mondta: „Előbb engem dobjatok meg”, jól példázza, mit jelent aktívan békét teremteni.

Ez a történet konkrét cselekvésre ösztönöz minket is. Iskolai környezetben gyakran találkozunk konfliktusokkal, és Don Bosco pedagógiájának fontos eleme volt, hogy ne csak passzív szemlélői legyünk ezeknek, hanem aktívan tegyünk a békéért. Megfigyeltem, hogy a diákok számára ez a gyakorlati példa sokkal érthetőbb volt, mint egy elvont tanítás a béketeremtésről. A „Jó reggelt!” program egyik erőssége, hogy ilyen konkrét, követhető példákat állít a fiatalok elé, és nem csak elméleti síkon marad.

Egyszerű hasonlatok a szentgyónásról

Pali atya a „Jó reggelt!” programban egy egyszerű, de hatásos képet használt a szentgyónás megértéséhez. Az esőcseppek és az ablaktörő hasonlata különösen jól működött a diákok körében. A történet egy kisfiúról szólt, aki az autóban megfigyelte, hogy az esőcseppek olyanok, mint a bűneink, az ablaktörő pedig olyan, mint a gyónás, amely eltörli azokat.

Ez a fajta gyakorlatias megközelítés Don Bosco módszerét idézi, aki szintén hétköznapi példákon keresztül tette érthetővé a hit alapvető igazságait. A szentgyónás fontossága a szalézi lelkiségben kiemelt szerepet kap – maga Don Bosco is nagy hangsúlyt fektetett rá.

Tapasztalatom szerint az ilyen konkrét, vizuális képek jobban segítik a fiatalokat, hogy kapcsolódni tudjanak a szentségek gyakorlatához, mintha csupán elvont teológiai magyarázatot kapnának.

Anyanyelvünk tanulságai a hitéletben

Csány Péter atya a „Jó reggelt!” program keretében nyelvünk értékes jelentésrétegeit vizsgálta. Konkrét példaként az „egy” szavunkból származó „egyértelmű” kifejezést állította szembe a

„két” szóból eredő „kéértelmű”, „kétség” fogalmakkal. Ez a nyelvi megfigyelés segített megérteni a diákoknak az egyértelműség és a tiszta hit értékét a mindennapokban.

Don Bosco pedagógiájában is fontos szerepet játszott az egyértelmű, világos kommunikáció. A fiatalok számára a bonyolult teológiai igazságokat egyszerűen, érthetően fogalmazta meg, kerülve a kétértelműséget. Ebben a szellemiségben a „Jó reggelt!” program is az egyszerű, világos, gyakorlati tanításra törekszik.

A program erőssége, hogy a katolikus hit alapigazságait a fiatalok számára érthető formában közvetíti, ahogy ez a nyelvről szóló elmélkedés is mutatta.

Hagyományaink ápolása: a búzaszentelés

A „Jó reggelt!” program keretében Szalaváry-Végh Mónika tanárnő a búzaszentelés hagyományát mutatta be a diákoknak. A bemutatót egy tanulságos mese kísérte a szegény emberről és három lányáról, akik egyetlen marék búzából próbáltak értéket teremteni. A hagyomány felelevenítése különösen értékes volt, mert összekötötte a diákokat a keresztény kultúra évszázados szokásaival. Don Bosco pedagógiájában központi helyen állt a fiatalok személyes fejlődése, a keresztény értékekre és közösségi életre nevelés. A gyökerek, kapcsolódási pontok és a biztonság, szeretetteljes környezet kiemelten fontosak voltak számára – ezek által tudott stabil alapot adni a neveléshez. A búzaszentelés hagyománya, amelyet Laci atya áldása tett teljessé, ilyen kapcsolódási pont.

A gyakorlati bemutatók, mint ez a búzaszentelés is, jól illusztrálják a szalézi pedagógia gyakorlatias megközelítését, ahol az elvont tanítás konkrét cselekvéssel, látható jelekkel párosul.

A jóra való készség kifejlesztése

A nagybójtai időszakban Jani Áron testvér gyakorlati megközelítéssel mutatta be a diákoknak, hogyan változtathatjuk készséggá a jó cselekedeteket, és hogyan szabadulhatunk meg a rossz szokásoktól. Személyes példáját használva tette kézzelfoghatóvá a bójt gyakorlati jelentőségét.

Ez a megközelítés jól tükrözi Don Bosco megelőző módszerének lényegét is. A szalézi pedagógiában központi szerepet játszik a jó készségek kialakítása rendszeres gyakorlással, nem pedig a hibák utólagos büntetése. Don Bosco oratóriumában a fiatalok gyakorlati tevékenységeken keresztül sajátították el a pozitív értékeket.

A „Jó reggelt!” program ebben a szellemben működik: nem elvont tanítást ad, hanem gyakorlati útmutatást, amit a diákok a mindennapokban alkalmazhatnak. Ez különösen fontos a mai világban, ahol a fiatalok gyakran keresik a konkrét cselekvési módokat hitük megélésére.

A „Jó reggelt!” program fontos összekötő kapocs Don Bosco pedagógiai öröksége és iskolánk nevelési gyakorlata között. Míg ő az esti „Buona Notte” módszerével zárta a napot, iskolánkban a reggeli program ad keretet és iránymutatást a napnak.

Az ismertetett példák – Savio Domonkos béketeremtése, a gyónás egyszerű hasonlata, anyanyelvünk tanítása, a búzaszentelés hagyománya és a nagybőjti gyakorlatok – mind azt a célt szolgálják, hogy a fiatalok számára gyakorlati útmutatást adjanak. Ezekben a témákban jól tükröződik a szalézi pedagógia lényege: a gyakorlati megközelítés, az egyszerű, érthető útmutatás, és a fiatalok valós élethelyzeteihez való kapcsolódás.

A „Jó reggelt!” program különleges értéke abban rejlik, hogy a nap kezdetén pozitív légkört teremt, miközben a gyakorlati életre és a lelkiiségre vonatkozó ismereteket egyaránt átad a diákoknak. A napi szintű tanítási gyakorlatban látom, hogy ez a fajta megközelítés ma is működik, és segít a fiataloknak, hogy a hit ne csak elvont fogalom legyen számukra, hanem a mindennapi élet része. ●

Beszámoló, Bárdos Maja és Virágh Jázmin

Kazincbarcikáról Rómába Jubileumi zárandoklat

A kazincbarcikai szalézi fiatalok római zárandoklatáról Virágh Jázmin és Bárdos Maja mesél: „Egy hetet töltöttünk el Olaszországban, aminek a fő célja az volt, hogy részt vegyünk a Serdülők Jubileumán Rómában. Ezen a héten ellátogattunk Carlo Acutis sírjához Assisiben, akinek sajnálatos módon elhalasztották a szentté avatását. Helyette viszont részt vehettünk a Szentatya temetésén, ami különleges lelki élmény volt, illetve megnéztük Róma nevezetességeit is. Életre szóló lelki és közösségi élményekben részesültünk, hála Istennek!”

Életünk egyik legmeghatározóbb utazásán vehettünk részt ezen a héten. De ez nem csak egy utazás volt, hanem zárandoklat.

Egy hetet töltöttünk el Olaszországban 16-an, aminek a fő célja az volt, hogy részt vegyünk a Fiatalok Jubileumán.

Ferenc pápának az utazásunk előtt egy nappal bekövetkezett sajnálatos halála miatt a fő programunk, Carlo Acutis szentté avatása elmaradt, ehelyett a Szentatya temetésén vettünk részt.

Nem csak az előre eltervezett három napra jöttünk, hanem néhány nappal korábban érkeztünk, hogy megnézhessük Olaszország és Róma kulturális és lelkiiségben is fontos helyeit.

Az első olaszországi napunk egyik fő célja a katakombák voltak, ahol az őskeresztények módjára föld alatt vettünk részt szentmisén Enrique atyával. A másik Assisi volt, ahol Carlo Acutis a nyarakat töltötte. Az kis utcák levegőjét vidám ének és ukulele könnyed dallama töltötte be kis magyar csapatunk előadásában. Meglátogattuk Carlo sírját is, ami mindannyiunkat mélyen megérintett.

A következő napot a Lateráni bazilikában kezdtük, ahol először átléptünk a Szent Kapun. Ezután ellátogattunk a Colosseumhoz, majd rögtön onnan a Vatikánba mentünk, hogy megnézzük Ferenc pápa ravatalát. Megrendítő volt, hogy ennyi ember látogatott el oda és imádkozott érte.

A pénteki napon vette kezdetét a Tinédzserek Jubileuma. Ezen a napon az első programunk a Szent Pál bazilika meglátogatása volt, ahol már találkozhattunk a fiatalok egy részével. Aznap a fő program az Öröm útja imádság volt. A program kezdete után egy kicsivel érkeztünk meg és több száz méter távolságban csak hívó fiatalokat láttunk.

Már itt szembesültünk azzal, hogy mennyire nyitottak és életvidámak azok a fiatalok, akik ezen a programon részt vesznek.

A szombati napon nagyon korán indultunk, hogy minél közelebből követhessük a pápa temetését, és ez hála Istennek sikerült is. Az oltártól körülbelül 100 méterre voltunk. A ceremónia mindenkit meghatott. A temetés után újabb nevezetességekhez vettük az irányt, mint például a Trevi-kút és a Spanyol lépcső.

Vasárnap részt vettünk a Jubileumi zárandoklat záró szentmiséjén. Ezután meglátogattuk Ferenc pápa sírhelyét.

Utolsó előtti napunkon már hazafelé indultunk, de megálltunk Padovában, ahol megcsodálhattuk a Szent Antal Bazilikát és az ott található ereklyéket.

Utolsó napunkon pedig a Szalézi Szent Ferenc szívereklyéjét őrző templomot tekintettük meg és megálltunk Caorle tengerpartján. Mindezek után egy hosszú utazás várt ránk hazafelé.

A mögöttünk álló napok szervezőinek hála, Tóth Péternek, Kővári Laci atyának és Piroska néninek, mindannyian hálátelt szívvel és óriási élménnyel térünk haza. ●

Don Bosco mondta: „A világ csalóka, Isten az igazi barát!”

Egyre gyakrabban fordul elő velem, hogy fiatalokkal, sőt még a 13–14 éves gyerekekkel beszélgetve is azt hallom, hogy minden rossz, semmi szépet, semmi jót nem találnak a világban, és ezen változtatni kell. Amikor megkérdem, hogy azt miként gondolják, vannak, akik elbizonytalanodnak – főleg a fiatalab-
bak –, és vannak, akik lázadással, akár tettlegességgel és fegyveres felkeléssel is példálózhatnak. Voltak, akiknél megijedtem, mert egy merev testhelyzetet felvéve, elváltozott mimikával, hangszínnel, hangerővel kísérték mondandójukat. Enyhítendő az indulataikat, megkérdem, hogy van-e szerelmük, ha igen, ő milyen és a vele való találkozás örömet okoz-e, ez jó-e az életükben. A többség megenyhülve és mosolyogva felelt. Arra a kérdésemre adott válaszuk, hogy hová járnak társaságba, már ismét elgondolkodtatott, mert sokan olyan társasköröket fogalmaztak meg, amelyekben tovább szítják elégedetlenségüket, a lázadáson kívül nem nyújtanak megoldást, illetve eszközként használják őket. Beszélgetőtársaim úgy gondolják, hogy a lelkiismeretük készteti őket a lázadásra. Milyen lelkiismeret ez? – kérdezhetjük. Ha Carlo Fiore (2002) gondolatmenete szerint a lelkiismeret kialakulásának sémáit nézzük, akkor két szálon követhetjük az erkölcs és a lelkiismeret kialakulását. Azaz „Két erkölcs: Istenben vagy emberen alapszik; Két lelkiismeret: az Isten vagy az ember hangja.” A fiatalokkal való beszélgetés alapján ez „mások jelenléte tebened. Ők diktálják a törvényeket.” (Fiore, 2002., 32.) Itt nincs szükség az Istenre. Megdöbbenő, hogy Don Bosco mély ember- és ifjúságismerete százötven év távlatában is mennyire helytálló, meghökkenítő módon állítva fel a minden korra igaz diagnózist: „Ha a szívben nem székel Isten békéje, szorongatott, nyugtalan, nem tűri az engedelmességet, a semmiért is felizgatja magát, és úgy véli, hogy

minden rosszul megy” (Teresio Bosco, 2000., 21.). Mindettől megóvva fiait Don Bosco vajon milyen utat követett? Mít üzen nekünk? Nem kesergett és mindig jól cselekedett. Miért? Mert arra épített, hogy az életutakat is meghatározó erkölcs és „lelkiismeret az egyén legrejtettebb csücske, és szentélye, ahol egyedül van Istennel, akinek szava felhangzik a lélek mélyén.” (Fiore, 2002., 33.) Szeretettörvényen alapszik, és szeretetteljes, okos támogatásban, a másikat is felemelő szeretetben teljesedik ki. „A lelkiismeretükhöz való hűség állítja a keresztyényeket a másik ember mellé; keresni az igazságot és keresni az igazság szerint való megoldást az erkölcsi problémákra, melyek az egyén és a társadalom életében felmerülnek.” (Fiore, 2002., 33.) Don Bosco egy 9 éves kori álmában a vadak megszelídítését kapta ajándékkul. Ajándékként tekintem, mert hitére, szorgalmára, folyamatos tanulási vágyára építve kapta meg élethivatását. Ösztönösen érezte, hogy csak bizalommal teli szeretettel közelíthet a gyerekek felé. A bennük kiépítendő hitet is azokra a szeretetsírákra építette, amelyeket a valahová tartozás, biztonság alapozott meg. Minden tevékenységben szem előtt tartotta a lelkiség, a hit építését, az erkölcsi normák megismertetését, és magatartásukba való természetes beépítését. Mindezt a játékban, a tanulást segítő párok, csoportok alakításában, a társadalmi segítségnyújtás megtapasztaltatásában, például a kolerajárvány idején. Napjainkban különösen fontosnak tartom, hogy világi és egyházi történelemre is tanította neveltjeit és ezen keresztül is megbeszélhették, mi a jó és mi a rossz, és azt az adott korra is vonatkoztatni tudták, aktualizálhatták. Erkölcsi és polgári nevelésükben kaptak felkészítést arra, hogy megfontolt döntéseket hozhassanak későbbi életükben, esetleg közösségért végzett tevékenységükben. A sok történet és visszaemlékezés, valamint az emlékiratok is széles skáláját adják azoknak

a pedagógiai, lelkipásztori feladatoknak, módszereknek, amelyeket egyes esetekben, akár egy az egyben vagy jelenünkre, helyzetünkre átgondolva – ha következetesen felhasználjuk azokat, és nem rögtön várjuk a csodát –, akkor eredményesen alkalmazhatunk. Don Bosco is tudta, hogy sok türelemre, buzdításra van szükség. Azt is belátta, hogy lesznek, akik elhagyják közösségüket és elfordulnak tőlük. Ennek ellenére bízott a szeretet és a pedagógiában nélkülözhetetlen gyermekek, fiatalok felé irányuló bizalom építő erejében. Figyelt az idők jeleire, vigyázott arra, hogy ne egy elöregedő, a fiatalok érdeklődését, kötődését elvesztő közösséget építsen. Ennek egyik biztosítéka volt az is, hogy megszervezte az általa külső szaléziának nevezett munkatársakat. „Műveinek barátai ezek, akik segítik őt anyagiakkal és dolgoznak az ifjúság megmentésén.” Halála előtt mondta: „A maguk segítségével nélkül én keveset vagy semmit se tudtam volna tenni, a maguk szeretetével azonban sok könnyet letöröltünk és sok lelket megmentettünk”. (Bosco, 1991., 218.) Megmenthetünk ma is, ha a csalódott, vagy csak a minden rossz érzését hurcoló fiatalok közül meg tudunk hívni néhányat oratóriumainkba, egyéb közösségi összejöveteleinkre, beszélgetésekre, ahol a családiasság nyugodt és vidám légkörét is megélve elindulhatnak Isten békéjének megélése felé. ●

Felhasznált irodalom

Teresio Bosco (2000): A szalézi Szent mondta... Don Bosco Kiadó, Budapest
Carlo Fiore (2002): A fiatalok etikája. Don Bosco Kiadó, Budapest
Teresio Bosco (1991): Don Bosco új életrajz. Szent József Kiadó

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

KAZINCBARCIKA

Tavaszi programok a Don Bosco Barcika Tanodában – A tavasz nemcsak a természetet hozta mozgásba, hanem minket is! Az elmúlt hetekben sok szép közös élménnyel gazdagodtunk, és számos felejthetetlen élményben volt részünk. Jártunk hegyen-völgyön, templomtoronyban, időalagútban és még palacsintás vendéglátásban is volt részünk – mindezt közösségben, egymásra figyelve, jókedvvel.

Idén is megrendeztük nagybőjti olimpiánkat, amikor a gyerekek 40 napon keresztül pontokat gyűjthettek különféle kategóriákban: elmélkedés, bibliaolvasás/imádság, lemondás, jócselekedet és testmozgás. A faliújságon jól látható helyen egy táblázatban mindenki nyomon követhette az aktuális teljesítményét. Ez a program mindig nagyon megmozgatja a fiatalokat, élményt látni, ahogyan igyekeznek minél több pontot gyűjteni, és ha esetleg elfelejtjük beírni nekik a pontokat, azonnal résen vannak, és figyelmeztetnek minket.

Április 22-én gyalogos zárandoklaton vettünk részt az oratórium tagjaival Kazincbarcika és Bánhorvát között, János atya vezetésével. A 15 km-es túra során minden gyermek kiválóan teljesített, megmutatva kitartásukat és lelkesedésüket. Volt közös imádság, közös ének és ismerkedtünk az

Tanodai gyalogos zárandoklat

Nyitva a szent kapu Péliföldszentkereszten, jöjjetek!

A jubileumi évben lépjük át a péliföldszentkereszti Szent Kapun, nyerjünk teljes búcsút halottainknak vagy önmagunknak! A 2025-ös jubileum mottója: „A remény zárandokai.” Váljon hiteles, megtapasztalható tartalommal a családok és közösségek számára!

Az utóbbi évek eseményei szinte kötelezik az Egyházat arra, hogy tekintetét a reménység erényére szegezze, amely a többi isteni erénnyel együtt, mint a hit és a szeretet, a keresztény élet alapját képezi, és mindenkit arra szólít, hogy legyen egy jobb világ felelős építője.

Nyitva a szent kapu Péliföldszentkereszten, jöjjetek!

erdő állat- és növényvilágával. A zárandoklat végén Bánhorvátban a Római Katolikus Karitás asszonyai szeretetteljes vendéglátással, finom palacsintával fogadtak minket, ennél szebb befejezést el sem tudtunk volna képzelni.

Április 24-én Egerbe kirándultunk két másik szalézi közösséggel – a sajókazai Fetével és a kazincbarcikai oratóriummal – együtt töltöttünk egy igazán tartalmas napot. János atya színes és lendületes programot szervezett. Megtekintettük az egri bazilikát, Magyarország második legnagyobb templomát. A délelőtti folyamán felkapaszkodtunk a bazilika tornyába is, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a városra, majd csapatokban érdekes feladatokat oldottunk meg. Ellátogattunk az Időalagútba is, ahol egy különleges időutazáson vettünk részt, és Eger múltjába csöppentünk. Részt vettünk a Szemfényvesztés kiállításon is, ahol megtapasztalhattuk, milyen érzés a világot másként – sötétben, érzékszerveinkre hagyatkozva – megélni, bár a kisebb gyerekeknek ez okozott némi riadalmat. A nap végén meglátogattuk a szalézi nővéreket, ahol egy szentmisével zártuk a napot.

Május első vasárnapján hagyományosan megünnepeltük az Anyák napját. Szeretettel készültünk az ünnepre, apró ajándékok-

kal köszöntöttük az édesanyákat és a nagymamákat, kifejezve hálánkat és szeretetünket irántuk. Emellett a májusfa állítás sem maradhatott el a tanoda udvarán.

Az élményekben gazdag tavaszi programok után izgalommal várjuk a színes nyári táborokat, kirándulásokat.

Molnár Mariann

ÓBUDA

Via Lucis a Péter-Pálban – Május 9-én délután Óbudán, a Péter-Pál iskola zöld pályája imatérre alakult: a falakon, kerítéseken borostyánkeretben jelenítettük meg a feltámadás misztériumának állomásait. Az alkalmat Lux Ambrus igazgató úr nyitotta meg, köszöntve a megjelenteket. Szülők, gyerekek, óvodai és iskolai pedagógusok gyűltek össze, hogy megünnepeljék a keresztény hit legfőbb üzenetét: Jézus feltámadt! Evangéliumi sorok, imádságok, könyörgések, közös éneklés egyesítették az imádkozó közösség tagjait. Az öröm útját Pali atya vezette, közel hozva mindannyiunkhoz Péliföldszentkereszt húsvéti hangulatát, hiszen az ottani stációk reprodukciói vettek körül minket, és az onnan átvett elmélkedések vezettek a lelki elmélyülés útján.

Óbuda – Via Lucis a Péter-Pálban

A program zárásaként a résztvevőket agapéra és könnyed beszélgetésre hívtuk. A gyerekek közül, akinek kedve volt, még játszhatt, focizhatott is egyet.

A Jóisten különleges kegyelmeként éltük meg, hogy azon a napon az újonnan megválasztott XIV. Leó pápáért is hálát adhattunk. Dicsőség érte az Úrnak!

Madák Melinda

ÚJBUDA

META-DON BOSCO TECHNIKUM ÉS SZAKGIMNÁZIUM

Fenntartható fejlődés és szemlélet

– Idén április 7–11. között tartották országosan a fenntarthatósági témahetet, melyhez a META-Don Bosco Technikum és Szakgimnázium is kapcsolódott több iskolai programmal. Az egyik fontos esemény kezdetei a tanévben már régebbre nyúlnak vissza, az úgynevezett RYSE projektre, melynek lényege a fenntarthatóság és zöld gondolkodás népszerűsítése volt a fiatalok körében. Egy-egy spanyol, francia, olasz, román, portugál és magyar civil szervezet pályázhatott olyan uniós forrásra, melyből a projekt szellemiségéhez kapcsolódó ötletek gyakorlati megvalósítása lehetséges. A gyógymasszőrből álló metás csapat a fenntarthatóság kapcsán egy olyan iskolai komposztálót álmodott meg, amelynek segítségével az iskolában keletkezett élelmiszer hulladék újrahasznosítható. A projekt keretében a többi ország résztvevő csapataival együtt Portugáliába, Amarante városába utaztak, ahol a tervüket prezentáció formájában angolul

ismertetniük kellett a többi csapattal. A bemutatóhoz nemcsak a komposztáló tervének részletes kidolgozására volt szükség, azt is át kellett gondolniuk, kitől kell engedélyt kérni, hol van az iskolában olyan szabad terület, ahová egy ilyen objektum elhelyezhető lenne, honnan és kinek kell beszereznie a szükséges eszközöket és hogyan kell megfelelően dokumentálni a megvalósítás fázisait. A tanulók által megálmodott komposztáló az általuk elnyert 1000 eurós támogatásból végül sikeresen megvalósult, tökéletes időzítéssel, épp a fenntarthatósági témahéten. A résztvevő gyógymasszőr tanulók feladata volt még, hogy mutassák be az iskola többi diákjának az elképzeléseiket, így a kapcsolódó témahéten számos osztályban tettek látogatást és tartottak érdekes beszámolót. Az ötletgazda fiatalok előtt hamarosan újabb kihívások és szakmai vizsgák állnak, így arról is gondoskodtak, hogy miután ők idén befejezik tanulmányaikat nálunk, legyen, aki továbbviszi a projektet. A tanulókat eddig Mátrai László és Lánosz Ágnes segítette, a későbbiekben pedig a 9. osztály és a 13. évfolyamos gyógymasszőrök és segítő tanáraik gondoskodnak arról, hogy a fenntartható tudatosság ne csak elmé-

letben, hanem a gyakorlatban is az iskola működésének szerves részét képezze.

A témahéthez kapcsolódóan az egészségügyi tagozaton is programok és projektek zajlottak, melyek keretein belül a tudatos, felelős fogyasztás és körforgásos gazdaság témakörét dolgozták fel a tanulók. A projekt célja az volt, hogy a tanulók rájöjjenek, ők hogyan járulhatnak hozzá a bolygó élhetőbbé tételéhez, a fenntartható jövőhöz. Belányi-Tonté Julianna szervezésével a diákok előadásokkal és kvízzel játékokkal készültek egymás számára, a legjobbak oklevelekkel és ajándékokkal gazdagodtak.

A 9. évfolyamos diákok is bekapcsolódtak a programokba, tanáraikkal először meglátogatták a Fűvészkertet, ahol a csodás látványon túl számos információval is gazdagodtak a növények szerepéről az életben és gazdaságban, majd egy házi verseny keretein belül hulladékból készítették különféle újragondolt tárgyakat. A verseny még tart, a legjobb munkák az iskolai szavazás után kerülnek kihirdetésre.

Orosz Beáta, Mátrai László

SZÁMALK-SZALÉZI TECHNIKUM ÉS SZAKGIMNÁZIUM

2025 tavasz – Mozgalmas tavaszi időszakunk egyik legfontosabb eseménye a végzős divattervező osztály Urban Circus/Városi cirkusz című vizsgabemutatója és a The Line/A Vonal című divatperformansz és kiállítás volt, ami a nova gorica-i Európa Kulturális Fővárosa programsorozathoz kapcsolódik. Ennek címe „Borderless”, azaz „Határtalan”, melyben „A vonal” – ami összeköt, szétválaszt, elhatárol – mint fő motívum jelenik meg. Izgalmas, merész kollekciókat, határokat feszegető összeállításokat láthattak az érdeklődők a szakmailag magas színvonalú bemutaton; büszkék vagyunk diákjainkra, felkészítő tanáraik munkáját pedig ezúton is köszönjük! Ez a performansz és kiállítás kerül bemuta-

Fenntarthatósági témahét a Metában

Rási Orsolya és díjnyertes fotója

tásra Ljubljanában a Liszt Intézetben és a ROG design centerben is június 7-én. Büszkén jelentjük be azt is, hogy Rási Orsolya másodéves kreatív fotográfus diákunk megnyerte a müncheni Städtische Berufsschule für Buchbindetechnik und Fotografie által meghirdetett ONE WORLD fotópályázatot, melyen négy ország szakképzőiskolái (Finnország, Portugália, Németország és Magyarország) vettek részt, a beérkezett közel 300 alkotás közül Orsi képe lett a győztes! Gratulálunk!

Grafikus tanulóink ismét jeleskedtek az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen, három diákunk is döntőbe jutott, így Balogh Tamara Noémi, Boa Virág és Batsuren Munkhjin eredményeiért izgulhatunk, míg a XXXIII. Országos Rajzversenyen Meszlényi Kata és Kisantal Antónia képviselték iskolánkat. További jó hír, hogy a 2025/2026 tanévtől elindítjuk digitális festő és média designer képzésünket, melyre nappali tagozaton, államilag támogatott formában lehet jelentkezni! Minden művészet iránt érdeklődőt szeretettel várunk ezen az új, izgalmas és lehetőségekkel teli képzésen!

Sikeres volt a beiskolázásunk 9. évfolyamra is, 2025 szeptemberétől 17 fő szoftverfejlesztő- és tesztelő és 17 fő informatikai rendszer- és alkalmazás-üzemeltető technikus kezdi meg tanulmányait a SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnáziumban!

Révész Angéla

ÚJPEST - CLARISSEUM

Clarisseumi hírek – A nagybőjt lezárásaként egy lélekemelő szent három napot élhettünk át. Minden szertartáson szép számban megjelentek a kedves testvérek, és bár valójában kántor nélkül voltunk, mégis sikerült mindent szépen megoldani, és méltóképpen átélni a szent történeteket. A nagybőjt közepén, éppen Szent József ünnepére elkészült egy kis átjárati ajtó, amely lehetővé teszi, hogy nem kell már körbe kerülnünk ahhoz, hogy az udvarra bejussunk. Március 21-én az Óbudai Szent Péter és Pál Iskola 8. osztályosai, 22-én a kazincbarcikai Karitás csoport tagjai, 25. és 27-

A CLARISSEUM HÍV!

Június 24-én

15.00–18.00 óra között

szentségimádás

a szerzetesrendek feloszlásának
75 éves évfordulója alkalmából.

Utána 18.00 órakor szentmise
és Segítő Szűz Mária áldás.

én a szintén kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumból voltak itt végzős osztályok, és április 4-én újra az óbudai Szent Péter és Pál Iskola diákjai (4. osztályosok) látogatták meg templomunkat és kérték Boldogunk égi közbenjárását.

A belső udvar is szépen rendben van tartva, Mikula Zoltán főkertész jóvoltából kellemes az udvari rendezettség.

Egyszerű csendességben zajlanak megszokott dolgaink. A Clarisseumban nincsenek feltűnő rendezvények, nagy tömegek előtt imaalkalmak. Vagyunk néhányan, akik imádkozunk, tesszük a dolgunkat. Talán éppen így készítjük valami újnak az alapjait...

P. Márkus Zoltán SDB

Clarisseum – körmenet

Szentévi hittanos zárándoklat Péliföldszentkeresztre

– Tíz éve kezdődtek a találkozások, melyek hittanos versenyre hívják össze az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye két espereskerületének (Bajóti és Dorogi Espereskerület) hittanosaikat. A 2025-ös szentév kapcsán most nem megmérettetésre, hanem közös zárándoklatra hívtuk a hittanosaikat. Több mint 10 plébánia mintegy 100 hittanossal, hitoktatóival, papjaival indult útnak Bajótról a közeli Péliföldszentkeresztre, hogy a gyalogos zárándoklat céljaként átlépjen a szent kapun teljes búcsút nyerve. Utunk során Luce, a szentév zárándokfigurája vezetett bennünket. Az ő ruházatába „öltöttünk”, hogy ezen keresztül értsük meg a szimbólumok jelentését. Felvéve a sáros csizmát, melyet Luce visel, kezdtük el utunkat. Mindez életünk nehézségeit jelzi, hiszen ezeket hordozva találkozunk társainkkal az úton. Így mi is ismerkedéssel kezdtük a zárándokút emelkedős, nehéz kezdetét. Ezután Luce ragyogó kagylószemével néztünk a környező tájra, a teremtett világra, kerestünk egy-egy csodát az utunk során és adtunk mindezért hálát. Lucenél mindig van rózsafüzér: Mária vezet, segíti az úton. Rózsafüzért imádkozva tettük meg a további utunkat. A sárga esőkabát, a rossztól, bűntől való védelem jelképe Lucén. Nagy kihívás volt csendben menni egy hosszú szakaszon és gondolkodni önmagunkról, erőneinkről, hozzánk tapadt rossz szokásainkról. És a bot. Luce egy Jézus kitárt karjaira emlékeztető botot tart a kezében, mutatva az örökkévalóság felé, mint cél felé. Zárándokutunk utolsó részében a földön heverő botokból készítettünk keresztet, amit a péliföldszentkereszti lourdes-i barlangnál emelkedő kereszt tövébe helyeztünk. Itt tíz atya várt minket, hogy a szentgyónásban megtisztulva érzük el a szent kaput, ahová déli harangszóra érkeztünk. Ábrahám Béla atya a teljes búcsú elnyerésének feltételeit mondta el itt, majd mindnyájan átléptünk a szent kapun. A kegytemplomban a pápa szándékára imádkozva nyertünk teljes búcsút önmagunk, elhunytjaink számára. A Gerecse Natúrpark Látogatóközpontnál szabad percekre töltve, játszva frissültünk fel, majd egy nagy közösségi csapatjáték következett Péliföldszentkereszt egész területén. A szentév mottója ihlette a játékot, a remény zárándokaiként jártuk be Péliföldszentkereszt jellegzetes pontjait,

A Bajóti és Dorogi Espereskerület hittanosaik Péliföldszentkeresztre zárándoklatok

hogy megtaláljuk a megoldást arra, hogy mitől is válhatunk az idei évben a remény embereivé. Önzetlenség, imádság, közösség, kitartás, hűség, öröm, igazság, hála, béke erényére bukkantunk a játék során, melyek mind-mind reménnyel töltenek el bennünket. Gitáros szentmisével fejeztük be a napot, adtunk hálát a kapott kegyelmekért. Kézzel fogható emlékként egy zárándokhátizsákot vihetett haza minden résztvevő szentévi logó és Luce ábrázolással. Hála sokakért, akik részesei voltatok a mai nap csodájának!

Bakonyi Loretta

Oratóriumi játéknapp „Keressük meg a csoda kulcsát!” – Játéknapot hirdettek március elsején Nyergesújfalun a Zafféry Károly Szalézi Középiskolában működő oratóriumban. Ezúttal Alíz Csodaországban mesevilágába csöppentünk, ahol Alíz elvesztette a kulcsát... de szerencsére a nap folyamán a gyerekek ügyességének és lelkesedésének köszönhetően végül minden a helyére került! Az animátorok Jakab és Emmanuel atyák vezetésével ismét egy fergeteges napot készítettek elő a gyerekeknek. A hamisítatlan szalézi hangulatban megszervezt sok játék, bans, vetélkedő, kézműveskedés kitöltötte a gyerekek napját, akik a nap végén alig akartak hazamenni.

Hatalmas köszönet minden résztvevőnek a vidám pillanatokért, a sok nevetésért és az együtt töltött időért! Külön hálásak vagyunk a süteményvásárra hozott adományokért! Várunk benneteket legközelebb is!

facebook.com

ZAFFÉRY KÁROLY SZALÉZI KÖZÉPISKOLA

Német hét a Zafféry Károly Szalézi Középiskolában – Csatlakoztunk a Wunderbar fesztiválhoz – Iskolánk, a nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskola nagy hangsúlyt fektet a nyelvtanulásra, hiszen gimnáziumunk névadója Zafféry Károly, a nagyműveltségű első magyar szalézi is több nyelven beszélt, többek közt németül is folyékonyan. Ennek az örökségnek a szellemében nagy örömmel csatlakoztunk a Wunderbar fesztivál országos rendezvénysorozathoz, hogy együtt tanulva, játszva és alkotva fedezzük fel a német világ szépségeit. Az események során vendégül láttuk a pesti Ady gimnázium diákjait, akikkel a helyi német nemzetiségi tanösvényen baráncoltunk, de ellátogatott hozzánk Frank Ildikó színművésznő is. Ildikó mesékkal teli bőrröndjének hála tanulóink különbö-

Tavaszi oratóriumi játéknapp Nyergesújfalun

A nyergesújfalui csapat is csatlakozott a Wunderbar fesztiválhoz

ző karakterek bőrébe bújva együtt kacaghattak Till Eulenspiegel kalandjain, melyek iskolánk könyvtárában elevenedtek meg német és magyar nyelven egyaránt. A műfordítás iránt érdeklődő fiatalokkal pedig bepillantottunk az interkulturális kommunikáció ezen izgalmas világába; és egy kiállítással felkészítettük az idén 35 éves újraegyesített Németországot is – a tárlatot diákjaink mutatták be a helyi Kernstok Károly Általános Iskola tanulóinak. Ezen kívül részt vettünk a Spüren című fotópályázaton, nagy örömünkre iskolánk diákja, Mayer Anna országos 10. helyezést ért el a nyergesújfalui Szent Mihály templomban található passzai Mariahilf-kegykép (Mindenkor Segítő Szűz Mária) másolatának fotójával és annak német nyelvű bemutatásával. Jövőre folytatjuk!

*Pusztai Melinda,
Vachajáné Kisgyőri Szilvia*

SZOMBATHELY

Életre keltett Passió –Virágvasárnap, április 13-án a szombathelyi Don Bosco Színházterem egy nagyszabású Passiójátéknak adott otthont a helyi Szalézi Oratórium rendezésében, több mint 50 fiatal előadóval.

A „Passió és misztérium” címet viselő, egyórás produkció túlmutat a hagyományos színházon, szemléletesen ábrázolva Jézus életének utolsó óráit. Jézus jeruzsálemi bevonulásától az utolsó vacsoráig, a Gecsemánéig, letartóztatásáig, tárgyalásáig, Péter megtagadásáig, a kereszttűtig

és a keresztre feszítésig minden jelenetet gondosan kidolgoztak, hogy a hallgatóság elmélyülhessen a történetben. A valóság hű díszt, a kifejező előadások, a drámai zene és a hangeffektusok szinte kézzelfoghatóvá tették az érzelmeket. A közönség nem csak nézte – érezte és részt vett az előadásban. Ez nem csak egy színdarab volt, hanem egy maradandó lelki élmény.

infoans.org

Szombathely – Passió

Szombathely – II. Savio Streetball Kupa

II. Savio Streetball Kupa Szombathelyen

–2025. május 10-én került megrendezésre a II. Savio Streetball Kupa Szombathelyen az Szalézi Oratóriumban. Tíz csapat jelentkezett a tornára, gyerek és ifjúsági korosztályban. A csapatok már reggel 9 óra tájban gyülekeztek a Boldog Brenner János Általános Iskola és Gimnázium udvarán. A sorsolások és menetrendek végső egyeztetését követően délelőtt 10 órakor kezdődött el a megnyitó.

Először Csontos Boglárka szalézi animátor köszöntötte a résztvevőket, ismertette a fontosabb szabályokat és az egyes korosztályok lebonyolítási rendszerét. Ezután Sabu Joseph atya szólt magyarul és angolul a fiatalokhoz.

A tornára több különböző városból és nemzetből érkeztek csapatok. Rajtuk kívül részt vett a tornán többek között a helyi animátorokra is építő LK Bulls, a Premontrei Ciszter Gimnázium csapata, valamint több, elsősorban segítőkiből és animátorokból álló csapat is.

Tovább emelte a torna fényét, hogy jelen volt a tornán Milos Konakov, a magyar bajnoki címvédő Falko KC vezetőedzője is, hiszen fia az ifjúsági korcsoportban volt érdekelt.

A kellemes, napos, meleg időben végig nagyon szoros, kiélezett meccseket láthattak a nézők. A délelőtti folyamán a csoportmeccsek után a hat csapat volt érdekelt a középdöntőkben, ahonnan már csak a négy legjobb csapat jutott be a Final Four-ba. A délutáni órákra már a csapatok az utolsó tartalékaikat mozgósították. Eközben befejeződött az ifjúsági korosztály küzdelme, amiben a Rockriders szerezte meg az első helyet, az Allstars csapata előtt.

Végül délután 4 óra után kezdődtek el az érmekért zajló küzdelmek. A tornát végül a Philippinas II csapata nyerte meg 1 ponttal az LK Bulls előtt. A torna legjobb játékosa címét Vincze Máté nyerte el, aki az egész torna alatt kimagaslóan játszott. Az eredmények mellett persze még fontosabb volt a sok vidám arc, a fair play szellemében megnyilvánuló játék és a sok önzetlen segítő szolgálata, akik lehetővé tették a technikai, szervezési szolgáltatások mellett a finom ebéd biztosítását is.

Kóródi Tibor

BALASSAGYARMAT

Ami mögöttünk van, és ami előttünk áll
– Augusztus óta sok minden történt nálunk. Először is megérkezett új plébánosunk, Balogh László – Laci atya, majd szeptembertől újra szerveztük az oratóriumi alkalma-

kat, ahol sok új gyerekkel ismerkedhettünk meg. Érkeztek hozzánk új kisanimátorok, majd az őszi szünetben játéknapot szerveztünk a Micimackó témájában. A játéknap olyan volt, mint egy nyári tábori nap, tehát volt mise, bans, színdarab, egy csomó játék, és még két új animátort is avattunk.

Aztán jött az advent, ahol az előző évhez hasonlóan, minden hétvégére készülünk valamivel. Volt Adventi Forगतag adománygyűjtéssel és forró csokival, Kézműves Nap karácsonyi dekorációval, majd voltunk „Szeretetprogramon” a Reménysugár Gyermekotthonban és a Szent Erzsébet Idősek Otthonában, ahol egy kisebb előadással örvendeztettük meg a lakókat. Ahogy tavaly, idén is voltunk a városban és Patvarcon a családoknál, ahol a betlehemezés hagyományát elevenítettük fel, és a korábbi évekhez hasonlóan most is megtartottuk szenteste a

Jézuska várását, melyen az egyik animátorunk (Ádám Csenge) által írt színdarabot adtunk elő az érdeklődőknek.

Februárban – egy kis kihagyás után – visszatértünk az oratóriumi alkalmak és megtartottuk a farsangot. Áprilisban, az őszihez hasonlóan, játéknapot szerveztünk, sok programmal és egy kis nagybőjti elmélkedéssel, ahol Laci atya ebédre virslit grillezett a résztvevők nagy örömeire. Április közepén megnyílt a jelentkezés a nyári táborunkba, aminek idén Spongyabob lesz a témája, amit a strenna alapján dolgozunk fel.

A tanév hátralévő részében még sok oratóriumi alkalommal készülünk a gyerekeknek, az animátorok gözerével szervezik a tábort, és mind várjuk a további izgalmas programokat. ●

Kazsimérszky Panni

Balassagyarmati oratórium

Lelkigyakorlat RÉGEBB ÓTA FIATAL szalézi munkatársak és Don Bosco-tisztelők számára Péliföldszentkereszt, 2025. szeptember 5-7.

A Szalézi Munkatársak Egyesülete idén is meghirdeti a megszokott lelkigyakorlatot, amelyre elsősorban az idősebb korosztályhoz tartozó szalézi munkatársakat és Don Bosco-tisztelőket várják.

A lelkigyakorlatot vezeti P. Derosi Raja SDB

A lelkigyakorlat részvételi költsége szállással és teljes ellátással 35.000 Ft, szalézi munkatársi kedvezménnyel 28.000 Ft azoknak a munkatársaknak, akik a 2025. évi tagdíjat befizették.

Elhelyezés a rendházban és a Don Bosco-házban, 2-3 ágyas szobákban a földszinten, vagy az első emeleten. Egyágyas szobáink sajnos nincsenek, egyéni elhelyezést senkinek nem tudunk biztosítani.

Jelentkezés augusztus 15-ig (illetve amíg a rendelkezésre álló helyek be nem telnek) Lengyel Erzsébetnél a le@szaleziak.hu e-mail címen vagy a +36-20/823-3335 telefonszámon.

Már jelentkezéskor szíveskedjenek jelezni, ha az étkezéssel (speciális diéta) vagy az elhelyezéssel (mozgáskorlátozottság) kapcsolatban külön kérésük van.

CSOPORTOS UTAZÁST szervezünk vonattal a Budapest-Nyugati pályaudvarról 15.51-kor Esztergomba induló személyvonattal Dorogig, majd innen kisbusszal Péliföldszentkeresztre. Találkozó a Nyugatiban a vonatonál 15.30-kor. Aki a csoporttal szeretne jönni, feltétlenül már a jelentkezéskor szíveskedjen ezt előre jelezni, hogy meg tudjuk szervezni a szállítást Dorogról Péliföldszentkeresztre! ●

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4000 példányban, belső terjesztésre. ISSN 3094-1776 (nyomtatott)

Készült a Don Bosco Kiadó közreműködésével, felelős kiadó: P. Vitális Gábor SDB

Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: sdb@sdb.hu; honlap: www.szaleziaik.hu

Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu

Tördelés és nyomdai előkészítés: Kővári Péter

A címlapon: Fiatal zarándokok érkeznek Péli-földszentkeresztre

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.